

MOJA MOLITVA

Anica Balatinac

Nakladnik
Studio Moderna
Zagreb

Urednica
Đurđica Garvanović-Porobija

Korektorica
Branka Vukmanić

Prijelom
Miroslav Vukmanić

Tisak
Studio Moderna

Anica Balatinac

MOJA MOLITVA

Zagreb, 2009.

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu
Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu
pod brojem 716461

www.nsk.hr

ISBN 978-953-55885-1-1

MOJA MOLITVA

Gospode dragi, ponizno Te molim za ove pjesme
I za sve Tvoje poruke što u njima stoje —
Ti si svaku od njih napisao mojom rukom,
Zato prvo: neka proslave Tebe i sveto ime Tvoje.

Drugo: neka opomenu i ohrabre svakoga do
koga dođu,
Klonule duhom i žalosne u srcu neka ove
pjesme utješe,
Obeshrabrenima neka donesu novu nadu,
Zabrinutima da svoje probleme s Tobom riješe.

Neka onima koji su mlaki ove pjesme zagriju
dušu,
Da ih probude i da ih k Tebi sve bliže vode,
A onima, Gospode, koje je grijeh uspio da zarobi
Ti daj svojom milošću tjelesne i duhovne
slobode.

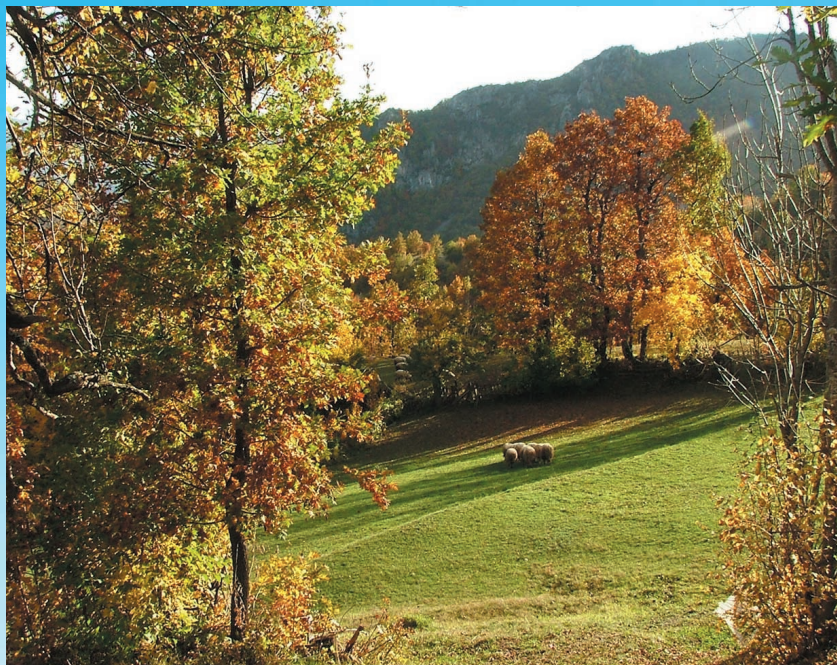
Ravnodušne neka ove pjesme opomenu i kažu
Da se ne šale sa spasenjem, nego to ozbiljno
shvate,
Dok još traje milost i Isus nas još sve zove,
Da se iskrenim srcem svome Bogu obrate.

Svakoga, Oče naš, tko vjerom Tebi se moli
Neka Duh Tvoj Sveti svaki dan vodi, uči i jača,
Kao nebeska rosa nek osvježava naše duše
Dok prolazimo ovom zemaljskom dolinom plača.

A uskoro kad se vratiš u svojoj sili i slavi
Da zauvijek uništiš grijeh, sve patnje i boli,

Ti ćeš povesti sa sobom u svoje nebesko
kraljevstvo
Svakoga tko ovdje i sada ide za Tobom zato što
Te voli.

Anica Balatinac

OTAC, SIN I SVETI DUH

TVOJ TRAG

Od visokih gora do duboka mora
Po ovome širokom svijetu
Tvoj trag je upisan baš svuda,
Na svakom drvetu, grmu i cvijetu.

Velika je sila i mudrost Tvoja,
Svemoćni sveti Bože,
Tvoja savršena djela u prirodi
Nitko izbrojiti ne može.

Svuda je upisano Tvoje ime,
Baš svuda Tvoja djela;
Tragove Tvojih nogu i ljubavi
Pokazuje priroda cijela.

Koliko je samo savršenstva
U svakoj snježnoj pahuljici,
Kakve si samo radare ugradio
U glavu svakoj pčelici.

Koliko si upotrijebio boje i vještine
Da leptiru krila našaraš;
Ali ne samo u početku —
To Ti još uvijek stvaraš.

Ali dah mi stane kad vidim Tvoj trag
Što vodi na Golgotu;
Krvave tragove Tvojih nogu,
Neshvatljivu žrtvu, ljubav i dobrotu.

Ponizno Te molim, Gospode silni,
Iz dubine duše moje:
Pomozi da svaki dan gledam
Tragove velike ljubavi Tvoje.

GOSPODNJE ZNANJE

Za mene je neshvatljivo Tvoje znanje,
Gospode i Bože naš,
Da Ti poznaješ sve ljude na Zemlji
I da baš za svakoga znaš.

Da se za sve brineš i sve održavaš
Širom planete ove;
Ali još više, jer Tvoj glas i zvijezde
Svaku po imenu zove.

Ti znaš za svako živo biće
Što se tamo u mračnoj prašumi kreće,
Ali i u gužvi milijunskih gradova
Nitko se od Tebe sakriti neće.

Znaš ulicu, pa čak i kuću u kojoj živi,
Znaš kad liježe i kad ustaje,
Vidiš svaku suzu, čuješ svaki uzdah,
I kada griješi i kada se kaje.

Čuješ svaku molitvu upućenu vjerom,
Svaku bol i tugu Ti poznaješ;
U pravom trenutku i na najbolji način
Odgovor i rješenje daješ.

Naš razum, Gospode, suviše je mali
Da to sve razumije i shvati;
Hvala Ti što ćeš tamo u miru vječnosti
Na sve to odgovor nam dati.

POVJERENJE

Jedno je vjerovati u Boga,
A sasvim drugo imati povjerenja;
Samo vjerovanje da Bog postoji
Ne daje sigurnost spasenja.

Ima mnogo ljudi što vjeruju u Boga
Pa čak i kažu to vjerovanje svoje;
Ali i đavoli vjeruju, čak i dršću —
Samo zato što se kazne boje.

Ako se molimo i tražimo Boga
Zbog sadašnjeg dobra i vječnog spasenja,
Te sebične želje ne grade poznanstvo,
Tu nema ljubavi niti povjerenja.

Poznavanje Boga daje sigurnost,
To je čvrst temelj u borbi života,
Povjerenje da se nikada ne mijenja
Očeva ljubav, milost i dobrota.

Vjera da me moj Gospod voli
I onda kada mi sve po zlu krene,
Pa ostajem miran kao i u dobru —
To znači da imam u Njega povjerenje.

Ovaj život je škola za sve nas ljude,
Svakog nam se dana ocjene daju,
Ispit će položiti i pobjedu steći
Koji Bogu vjeruju jer Ga poznaju.

BOG SE BRINE

Gospod se s ljubavlju brine
Za nas na životnom putu,
On se brine za svaki naš dan
I za svaku našu minutu.

On je izvor našeg života
I svakog živog stvora,
Svemu živome na zemlji
I svemu u dubini mora.

Sila koja nas održava
To su riječi Njegovih usta;
Da On to samo za tren uskrati,
Sva bi planeta ostala pusta.

Kroz grijeh se Sotona trudi
Da uništi i razori;
Ali dragi Bog šalje svoju pomoć
Da proslavi i da obnovi.

Svaki je čovjek svijet za sebe
I različit od drugoga,
Svatko ima svoj identitet
I osobnost bića svoga.

Čudan je stroj ljudski organizam,
I načelo po kojem radi;
Kad ne bi bilo posljedica grijeha,
Vječito bismo bili mladi.

GOSPOD DAJE

Svaki trenutak života,
Svaki udisaj zraka,
I pljusak ljetne kiše,
I sunčevu zraku svaku
 Primaju svi ljudi
 Različite čudi.

Svaki zalogaj hrane
Za svako ljudsko dijete,
Svaki cvijet i svaki list
Širom ove planete,
 Svaka naša potreba —
 Sve je to dar Neba.

Ljeto, jesen i zimu
I sva proljeća draga,
Toliko plodova zemlje,
Nebrojena blaga
 Gospod nam daje svima,
 I dobrima i zlima.

Veliki blagoslovi s Neba
Na zemlju dolaze,
Smjenjuju se pokoljenja,
Vjekovi prolaze,
 A Gospod ostaje —
 I iznova daje.

O, kada bi ljudi svi
Bili svjesni toga
Koliko svakog trenutka
Primaju od Boga,

Više bi pjevali,
A manje psovali.

Bog nam daje više
Nego što i znamo,
Od Njega su darovi,
Sve što god imamo.
Nek Ga zato hvali
Veliki i mali.

ON SVE VIDI

Gospodnje oko vidi sve
Što se na Zemlji zbiva;
Svjetlo i tamu, dobre i zle,
Tom oku se ništa ne skriva.

Nitko nije zaboravljen,
Bilo gdje da se nalazi,
Nitko napušten niti ostavljen
Na svojoj životnoj stazi.

Nema tako gustog mraka
Da od tog oka sakrije,
Niti tako velikog crnog oblaka
Da mu vidik pokrije.

Čovjeka na ulici milijunskog grada,
I onoga što prašumom ide,
U svako vrijeme, uvijek i sada
Gospodnje oči vide.

Velika je šteta što ovu istinu
Često zaborave ljudi,
Da će uskoro svakome od nas
Zato po pravdi i da sudi.

Jer sve vidi i sve zna —
Svačija djela.

ČUDA

Ja se divim Tvojim djelima,
Stvoritelju dobri, Oče moj,
Svuda ih vidim kamo god pogledam,
Jer ih je jako velik broj.

Kada jutrom poslije noćnog mraka
Zasvijetli zora plava,
Ja u tome vidim Tvoju ruku
Koja nova čuda stvara.

Evo i ptičji rod se budi
I pjesma se svuda ori,
Da su sretni i zadovoljni
Njihov radostan glas zbori.

I cvjetići podižu svoje glave,
Svaki svoje latice otvara,
Tvoja ljubav i briga za sve živo
Svaki dan čuda stvara.

I ja sam čudo Tvoje milosti,
Pa i novi dan kojega mi daje;
Sva Tvoja obećanja u novome danu
Utjeha su vjere, ljubavi i nade.

I koliko će se u ovome danu
Još velikih čuda dogoditi...
Hvala Ti za sve koje vidim
I za one koje neću vidjeti.

UPOZNATI

Dragi moj i dobri Gospode,
Znam da od upoznavanja Tebe
Nema veće ni vrednije stvari,
Niti čovjekove veće potrebe.

Onaj tko Tebe osobno upozna,
Svu Tvoju ljubav, silu i dobrotu,
Pronašao je najveće blago
Koje čovjek može naći u svom životu.

Ali da prolazan grešan čovjek
Upozna Tebe, svemoćni Bože,
To samo vjerom i molitvom
Kroz Tvoju milost može.

Svako tko Tebe vjerom prihvati
Za svoga Vođu i Gospodara —
Toga više ništa u ovom životu
Ne može da razočara.

Jer što više na Tebe gleda,
Sve bolje Te upoznaje,
A povjerenje u Tebe
Uvijek mu snage daje.

STVORITELJ

Gospod je vlasnik svega
Jer On je sve stvorio,
Gospodar je i našeg života
Jer nas je smrću otkupio.

On se uvijek nježno brine
Za sva svoja stvorenja,
Želi da svako ima
U Njega povjerenja.

Jer Njegova ljubav i briga
Obuhvaćaju čitav svijet,
On se brine za svakog čovjeka,
Za svakog vrapca, svaki cvijet.

Čovjek se, nažalost, osjeća siguran
Kad ima nešto osobno svoje,
Kad se za materijalno može uhvatiti
I reći: "To je moje!"

Pa se zato svom snagom trudi,
Muči, sekira, radi i bori
Da svojom mudrošću i snagom
Sebi sigurnost stvori.

Zaboravlja da je Gospod vlasnik svega
I da se uzalud bori i muči
Kada iz svojeg života i svojih planova
Svoga Stvoritelja isključuje.

LJUBAV JE VEĆA

Kako je veliko Tvoje ime,
Kako su slavna Tvoja djela,
Cijeli svemir o tome svjedoči,
A to nam kazuje i priroda cijela.

Sunce i Mjesec u svome sjaju
Blijedi su odraz Tvoje slave,
Naš razum to ne može da shvati,
Stog ponizno pred Tobom saginjemo glave.

Ali veća od svega Tvoja je ljubav
Kojoj se dan i noć divim;
Tvoja dobrota i Tvoja milost
Uvjet su da dišem i živim.

TI SI

Isuse, Ti si sunce koje nikada ne zalazi,
Ti si život koji nikada ne prolazi.

Ti si kruh koji svaku glad ublaži,
Ti si izvor žive vode koja dušu snaži.

Ti si, Isuse, put koji u život vodi,
Ti si vrata spasenja, radosti, slobodi.

Ti si mir u buri ovoga burnoga života,
U ovome hladnome svijetu zaštita i toplota.

Ti si izvor prave sreće i trajne radosti,
Ti si utjeha i snaga u svakoj boli i žalosti.

Ti si snaga kada sve klone i sve pada;
Kada problemi zamrače vid, Ti si jedina nada.

Zato znam da samo tu, kod nogu Tvojih,
Nalazi se rješenje svih briga mojih...

Samo tu su zadovoljene sve moje potrebe,
Pomozi mi, molim Te, da mogu uvijek ostati
kod Tebe.

NAJLJEPŠE IME

Ima samo jedno Ime,
Samo ono znači spasenje;
U Njemu je sva naša nada,
Samo u Njemu za grijeh rješenje.

Krv Njegova pere grijehe,
Rane Njegove liječe sve naše boli,
Ime Njegovo mir donosi
Svakome tko se moli —
Taj sve ljude voli.

TRAGOVI KOLJENA

Nekiput u ranu zoru,
A često i po cijele noći,
Isus je uvijek našao vrijeme
Da može sâm na molitvu poći.

Nitko od ljudi ne može znati
Koliko je na molitvi proveo vremena,
Niti pronaći gdje su sve ostali
Tragovi Njegovih koljena.

I ove noći, eno, mirno spava
Izliječeni gubavac i kćerka Jaira,
Sluga kapetana i tko zna koliko njih
Uživaju blagodati ovog noćnog mira.

Sve se odmara i sve počiva,
A selo i grad mjesec obasjava,
Polako prolaze tihi noćni časi,
A gdje je noćas Isus? Gdje li On spava?

Možda i sad kleči u nekom šumarku,
Ili je umoran klonuo na rosnu travu,
Nitko mu nije ponudio krevet
Niti meki jastuk stavio pod glavu.

I rosa pada na Njegovo tijelo,
Niže svoje kapljice u Njegovoj kosi,
Na mjesečini se sijaju kao biseri,
Ljepši od krune koju Cezar nosi.

Ali puno prije nego se sunce rodi
Isus eno ponovo na molitvi kleči,

Ojačan silom koju prima od Oca
Ponovo odlazi da uči i liječi.

On Stvoritelj svega, gospodar anđela,
Kroz molitvu sebe jača i snaži,
A bijedan čovjek, samo crv il moljac,
Ne osjeća potrebu da pomoć traži.

Isusov primjer o sili molitve,
Tragovi Njegovih svetih koljena,
Otkrivaju tajnu uspjeha, pobjede,
Svakome čovjeku i u sva vremena.

Koliko je tragova naših koljena,
Vječnost će pokazati i neće kriti;
Onaj tko svaki dan ne traži Gospoda
Neće moći sa Njim ni na Nebu biti.

DOĐI KRISTU

Sve svoje patnje i boli
Skinuti i ostaviti mogu
Samo na jednome mjestu —
Pod križem kod Kristovih nogu.

To je jedino mjesto na svijetu
Gdje se svaki teret skida,
On liječi sve boli i svaki jad
I rane od grijeha vida.

U Njegovoj svjetlosti ostati
I ne vraćati se u tamu,
Njegove riječi slušati,
A ne ovoga svijeta galamu.

Svaku novu nedaću i bol
Koju nam život dati znade
Lakše će podnijeti svaki čovjek
Ako to vjerom Isusu dade.

Zato sve brige i probleme
U molitvi Kristu dadni
Pa stazom života koračaj dalje
U miru i blaženoj nadi.

KAPETAN

Da bi brod stigao do cilja,
Svojih određenih luka,
Mora ga voditi siguran kapetan
I njegova čvrsta ruka.

Pod vodom su skrivene stijene,
A i bura začas dođe;
Bez čvrste ruke na kormilu
Brod ne može da prođe.

I nama kao brodu
Siguran Vođa treba,
Jer opasnosti mnogo ima
Na putu koji vodi do Neba.

Kada na moru života
Oluja il bura krene,
Potreban je siguran Kapetan
Da se ne razbijemo o stijene.

Dragi Isus svakoga od nas moli
Da kormilo Njemu dade,
Jer On vidi gdje su stijene
I kroz buru voditi znade.

Ponekad kad se malo stišaju
Zle bure ovoga svijeta,
Neki Kapetana gurnu u more
Da im na brodu ne smeta.

Žele upravljati sami sa sobom
Pa po svojoj volji rade i žive,
A kada zbog toga dožive brodolom,
Obično Kapetana za to krive.

IZVOR

Kao izvor u pustinji
Kristova je milost u duši,
Pun je vode života
I u najvećoj duhovnoj suši.

Taj izvor život daje
Onima koji su već smrti blizu,
Koji zbog dugotrajne suše
Zapadaju u duševnu krizu.

Svakome On vodu nudi,
Nalazi Ga tko Ga traži;
Kristova ljubav je živa voda
Koja sve žedne snaži.

Tko od te vode pije,
I sâm izvor postaje;
Povezan s Izvorom života
Tu vodu i drugima daje.

SKUPO PLAĆENI

Jako nas je skupo platio
Da bi nas sada ostavio.

Da smo grešnici On je znao
Kada je sebe na žrtvu dao.

Spreman je bio da životom plati,
Da nas otkupi i u dom vrati.

Vrijednost naših duša puno je veća
Nego što itko znade ili osjeća.

Samo kada se u dom vratimo,
Moći ćemo od toga nešto da shvatimo,

I da Ga slavimo za vječnost svu,
Za tu ljubav i žrtvu veliku.

GLADNI KRUH I ŽEDNI IZVOR

Isus je otpočeo svoju službu gladan
Kad je u pustinji postio,
Završio je svoju službu žedan
Dok je na križu visio.

A On je kruh života
Za svako ljudsko biće,
I izvor žive vode
Žednima za piće.

Isus je bio često umoran od puta,
A svakome On odmor nudi;
Mada je imao božansku moć,
Trpio je što trpe i ljudi.

Isus je plakao na grobu Lazara,
A sve žalosne On tješi,
Nikada se nije poslužio čudom
Da neki svoj problem riješi.

Šutio je dok su Mu sudili,
A On je Sudac nad svima,
Dopustio je da Mu zakuju ruke,
A čitav svemir u ruci ima.

Koliko je Njegova svetost i čistoća
Morala zbog toga patiti,
To nijedno ljudsko biće
Ne može razumjeti ni shvatiti.

ISUS, DRAGI SPAS, MOLIM SE ZA NAS

Prije svojega stradanja
Isus se za učenike moli;
Približuje se rastanak,
A svaki rastanak boli.

Oni nisu mogli ni slutiti
Što će se dogoditi
Dok su Ga pratili na putu
Što u Getsemaniju vodi.

Isus ih ne kori zbog toga
Što nisu mogli da shvate,
S ljubavlju prihvaća i to
Što Ga u stopu prate.

Zato se moli svome Ocu
Da ih On čuva i snaži,
Ali me nešto posebno tješi
Što u svojoj molitvi traži:

On se moli za buduće naraštaje,
Za one koji će još doći,
Za mnoge koji će vjerom
Njegovim tragom poći.

On moli za pobjedu
Kada zlo protiv njih krene —
O, hvala Ti, Isuse, hvala Ti,
Što si se molio i za mene!

ŽIVA VODA

Isus je izvor vode,
U duhovnoj pustinji rijeka,
Jedini uvjet vječnog života
Svake žene i čovjeka.

On vodu svakome nudi,
Sve žedne k sebi zove,
Uvijek i svuda bez razlike
Širom planete ove.

Taj izvor nikada ne presuši,
Obilnu vodu imade,
Sve jače i više teče
Što više vode daje.

Svatko tko tu vodu pije
I sâm izvor postaje,
Prirodno i nesvjesno
Drugome tu vodu daje.

Svaki dan dođi na izvor
I bližnje svoje zovi,
Živa voda Gospodnje Riječi
Svakoga osvježi i obnovi.

SVETI DUH

Ivan 16,13

Prema onom što o Svetom Duhu možemo znati,
Kako bismo Ga mogli opisati?

On je svjetlo koje um rasvjetljava,
Živa voda koja dušu osvježava.

Prijatelj koji zna da savjetuje,
Tješitelj koji uvijek ohrabruje.

Učitelj koji nas poučava,
Vodič koji na pravi put usmjerava.

Vatra kroz koju se od grijeha čistimo,
Ulje kojim u svjetiljkama svijetlimo.

Mast koja otvara duhovne oči,
On je svjedok koji kroz savjest svjedoči.

Pečat Neba koji zapečaćava,
On je snaga koja nas duhovno održava.

Golub koji tako nježno voli,
Molitelj koji se za nas moli.

Samo On može čovjeka preporoditi,
Podići ga i k Ocu voditi.

Ono što nam svakome najviše treba
To je Sveti Duh, ova sila s Neba.

Nebo nam Ga svima želi dati,
Svakome tko hoće da Ga prihvati.

I ako posluša Njegov glas,
On ga priprema za Neba kras.

Jer našu grešnu narav mijenja
I daje sigurnost spasenja.

JEDNO

Da dvije osobe budu jedno,
Da se dva srca ujedine,
Da dvije glave isto misle
Za sve što žele da čine...

Da dva broda složno plove
Zajedno u istu luku,
Nije dovoljno samo željeti
Niti donositi odluku.

Svaki bračni par kod vjenčanja
Svakako ljubavi međusobno ima,
Ali će je pokazati i iskušati
Život koji je pred njima.

Kada sunce zađe za oblak briga,
I puhne vjetar problema,
Kada se jave velike potrebe
Za koje novca nema,

Pa kada onda na vidjelo dođu
Mnoge sakrivene mane,
Kako da u takvim uvjetima
Njih dvoje jedno ostane?

Ima samo jedan uvjet
Da jedno ostati mogu:
Ako svoje ruke njih oboje
Stave u ruke Bogu.

SLOBODA

Začet u grijehu, rođen u zlu,
Izbora nema — čovjek je tu.
Svojim je rođenjem postao rob,
A na kraju puta čeka ga grob.

Tako bi bilo i tako ostalo —
Da se Nebo nije umiješalo.
Da čovjeka spasi načinjen je plan,
Da roblje vrati otkup je dan.

Zlatna sloboda nudi se svima,
Daje se svakome tko god je prima.
Samo jedno pravilo ovdje važi,
I samo se ovo od svakoga traži:

Svoje grešno stanje ozbiljno da shvati,
Iskreno se pokaje i Bogu se vrati,
Njemu da dopusti da ga uči, vodi
Iz okova grijeha ka zlatnoj slobodi.

SPASENJE KROZ KRISTA

RADOST SPASENJA

Svoj život na križu Golgote
Isus je bio spreman dati,
Da izgublenu zemaljsku obitelj
Natrag u obitelj Neba vrati.

Sve koji Njega vjerom prime
Spasit će Njegova sila —
Tu radosnu vijest sam čula
I s vjerom je prihvatila.

Ti si me s ljubavlju primio,
U obitelj Neba usvojio,
Mnogo puta si mi to pokazao
Kada si čuda zbog mene stvarao.

Znao si dobro tko sam ja
Kada si me uzeo pod svoje,
Želio si da pripadam Tebi
I da budem dijete Tvoje.

Zašto se tako često zabrinem,
I uplaši se duša moja,
Da zbog mojih slabosti i mana
Ja više nisam Tvoja?

Otkuda taj strah u meni
Koji mi sigurnost ruši,
Remeti radost Tvojega spasenja
I stvara tjeskobu u duši?

Znam da je to djelo Zloga
Koji se svim silama trudi

Razočarati i upropastiti —
Jer je lažac i ubojica ljudi.

Molim Te za jaku i živu vjeru,
Koju samo Ti možeš dati,
Da ne padnem pod utjecaj Zloga
I da me taj strah ne prati.

Neka Tvoj mir zavlada
Mojim bićem cijelim,
Podari mi radosti spasenja —
Samo to, Gospode, želim.

SHVATITI

To je teško shvatiti,
Još teže objasniti,
Kako nevin može postati kriv;
Kako sveti Bog s Neba
Na križu umrijeti treba
Pa da grešnik ostane živ?

To objasniti nije lako,
Jer po prirodi to nije tako,
Sud samo krivicu sudi.
Svatko je jako uzbuđen
Kad čuje da je nevinu osuđen
Što se, nažalost, događa kod ljudi.

Ali ono što se na Golgoti zbilo
Mnogo je strašnije bilo:
Osuđeni bio je Bog.
To samo božanska ljubav znade
Da sebe dragovoljno na žrtvu dade
I umre umjesto stvorenja svog.

Cijela će vječnost trebati
Da bismo nešto od toga mogli shvatiti,
Tu veliku tajnu spasenja —
A dotle neka nas vjera jača
Dok idemo dolinom plača,
I naš karakter čisti i mijenja.

ČAMAC SPASENJA

Čovjek je brodolomac u oceanu života
Na kojemu sila grijeha veliku oluju stvori,
Diže visoke valove, pjeni se, prava strahota —
Čovjek se ne može održati ako se sâm bori.

Nebo je poslalo pomoć i čamac za spasenje,
Svjetlošću svoje Riječi Gospod razgoni mrak;
Za svakog brodolomca postoji pravo rješenje
Ako prihvati konopac i traži svjetlosti zrak.

Molitva je taj konopac koji u borbi vjere
Svakog brodolomca za čamac spasenja veže,
U kojemu ima mjesta bez granica, bez mjere,
A pojas za spasenje do svakoga seže.

Svakome tko u vjeri pojas spasenja hvata
I očima svjetlost traži koja svijetli kroz noć,
Ne oslanja se na svoju snagu, prijatelja, brata,
Njemu će u pravo vrijeme prava pomoć doć.

Velika je opasnost kad se more malo smiri
I čovjek pusti uže, od svjetla okrene oči,
Uživa u kratkom miru koji se oko njega širi,
A onda se iznenada s još većom burom suoči.

Tada počne da tone u dubine životne noći
Gdje mnogo morskih pasa čeka na svoje žrtve;
Ako odmah vjerom ne potraži pomoć,
Uskoro će biti svladan, upisan u duhovno mrtve.

Ne skreći nikada pogled s Onoga tko pomoć nudi,
I kada ne znaš izlaz niti vidiš rješenja,
Gledaj i slušaj Njega, a ne što kažu ljudi:
On će sve brodolomce dovesti u luku spasenja.

NEBA DAR

Gledaj ljubav i dobrotu
Nebeskog Oca svog:
Naziva te svojim sinom,
A ti si grešnik, a On Bog!

On, kralj iznad svih kraljeva,
Vladar svemira,
Ne stidi se da te svojom
Kćerkom naziva.

Princ ili princeza Neba
Jako je velika stvar,
A dobri Bog svakom to nudi
Iz ljubavi kao dar.

Svi staleži ljudske rase,
Siromašni i bogati,
Svakome, kroz sve vjekove
Ako vjerom to prihvati.

Mnogi ovo nisu čuli
Pa žive u strahu i u bijedi.
Nažalost, mnogi koji to znaju —
Odbacuju, pa za njih to ne vrijedi.

A Nebo je spremno dati sve
Svakome tko prihvati i vjeruje.

BARABA

Snuždeno sjedi Baraba
I zuri u kameni zid,
Drhti zbog smrti na križu,
Ali ne osjeća ni kajanje ni stid.

Stražar otvara vrata samice,
Grubo viče: "Izlazi van!"
Hladan znoj obliva Barabu —
Došao je taj strašan dan.

Ali ne čekaju ga vojnici i križ
Kojega bi trebao ponijeti.
Umjesto toga, on čuje riječi:
"Nazaranin će umjesto tebe umrijeti!"

Nije čekao da mu to dvaput kažu,
Nego van iz zatvora hita,
Nije mu jasno što se događa,
Ali nikoga za to i ne pita.

On prihvaća pomilovanje i spasenje,
Slobodu koja mu se nudi;
O kako je velika razlika
Između Barabe i današnjih ljudi...

Kojima se kroz Evandjelje javlja:
"Nazaranin je umro i za te,
Sasenje je osigurano svima
Koji Ga vjerom prihvate!"

Oni sumnjaju u vijest spasenja
Pa i dalje u zatvoru sjede,

Muče se da svojom vlastitom pravdom
Spasenje zasluže i zavrijede.

Da je tako radio Baraba
Još i sad bi u zatvoru bio;
Ali on je vjerovao onom što je čuo,
Spasio se jer je milost prihvatio.

PODSJETI ME

Marko 4,39

Podsjeti me,
Moj dragi i dobri Gospode,
Da sve oluje života ne mogu
Potopiti čamac u kojemu si Ti.
Mogu vjetrovi problema puhati,
Valovi u čamac udarati,
Ali ga ne mogu potopiti
Ako si u njemu Ti.

Podsjeti me
Da se Tebe boji more života,
Da se pokorava Tvome glasu
U svako vrijeme i u svakom času;
Čak kad se zbog bolesti ili nekom nezgodom
Čamac života puni vodom,
Da se ipak može održati
Ako u njega uđeš Ti.

Podsjeti me,
Gospode, molim Te,
Da bez Tebe nikada na more ne krećem,
Jer se jako često s olujom srećem,
Nego da za svaki plan i odluku
Pitam Tebe i tražim Tvoju ruku.
Da uvijek kormilo Tebi dajem,
Ne samo onda kad vjetar i bura zavija,
Nego i kad bez oblaka sunce sija.
Jer se nikada ne zna što će sutra donijeti
I kada će bura početi,
A ona se nikada ne najavi,
Ni onda kada najveće zlo napravi.

Podsjeti me
Da nema sigurnosti bez Tebe
Nikada i nigdje, nijednog trena,
A život je moj kao sjena
Koja nestaje čim se sunce skrije.
Život je kao magla ili kao dim
Što se razide čim prvi vjetrovi naiđu.
U životu si sigurnost samo Ti,
Vječiti i jedini.

Podsjeti me
Da je samo u Tebi
Sva moja utjeha, radost i sreća,
Od svakog zemaljskog blaga veća,
Koji nikakva bura ne može da oduva
Kada si Ti u čamcu i Tvoja me ruka čuva.
Čak i ako bura problema dugo traje,
Tvoje prisustvo mir i sigurnost daje.

Podsjeti me!
Jer ja često ozbiljne greške pravim
I Tebe pozvati u čamac zaboravim
Dok ne počnem da se davim.
Zašto da me patnja i nevolja uči?
Jer još me onda i savjest peče i muči,
Nekiput mi se čini da su to sitnice,
Ali ostavljaju loše posljedice.

Zato Te ponizno molim, Gospode,
Svojim Svetim Duhom podsjeti me,
U svakom trenutku podsjeti me,
Podsjeti me,
Moj dobri Oče i Gospode!

DA TEBE GLEDAM

Samo dok na Tebe gledam,
Spasitelju moj,
Nestaju sve brige, boli,
Nalazim mir svoj.

Čim sa Tebe pogled skrenem,
Zapadam u tamu,
Nestaje sve što je vrijedno,
Vidim pustoš samu.

Samo dok na Tebe gledam,
Jačam se i snažim,
Bez Tebe se u krug vrtim
Dok sama izlaz tražim.

Jer prava bura života
Sa svih strana prijeti,
Samo Ti mi daješ snagu
Da mogu podnijeti.

Kad me brige zaokupe
I moj svijet se ruši,
Pomozi da Tebe gledam,
Daj mir mojoj duši.

Molim Ti se, usliši me,
Podigni moj pogled i glavu,
Da ne gledam tamu grijeha
Nego Tvoju ljubav i slavu.

PITANJE JE SAD

Samo je jedan dobri Pastir,
A najamnika velik broj.
Koga ja svaki dan slijedim
I tko je vođa moj?

Po čijem tragu idem
I čiji gledam lik,
Da li je to Dobri Pastir,
Ili neki najamnik.

Dobri Pastir je Isus,
On uskim putem vodi;
Najamnik kaže: "Uživaj,
I radi kako tebi godi."

Isusov tor je zakon,
Ograda od grijeha i zla.
Najamnik nema zakona —
Nek radi tko šta zna.

Samo jednoga od njih slijedim
U riječima i u djelu,
Pa ću s Njime zasigurno
Provesti i vječnost cijelu.

OČIŠĆENJE

Izaija 6,6.7

Žeravica s Tvog oltara
Nek dotakne usta moja,
Moje srce i moj razum
Da očisti milost Tvoja.

Nema ničeg na toj Zemlji
Što bi grijeh moglo prati,
Očišćenje i pravednost
Samo Gospod može dati.

Zalud čovjek pokušava
Da to sam uradi,
On mijenja samo ponašanje
I lažnu nadu gradi.

Jer kad srce nije čisto,
Uzalud se spolja čisti;
Život će brzo pokazati
Da je karakter ostao isti.

Samo žrtva sa Golgote,
Vatra sa oltara,
Čisti srce, misli, jezik,
Novi život stvara.

ZNANJE I SPASENJE

Za čovjeka je važno da stječe znanje
Da bi mogao lakše kroz život proći;
Ali što se tiče duhovnosti i spasenja,
Tu tjelesno znanje ne može pomoći.

Jako je dobro i jako potrebno
Mnogo čitati i mnogo znati,
Ali samo živa vjera i predanje Bogu
Pravu će pobožnost dati.

Dobro je ići uvijek u crkvu
Kad god se služba održava;
Ipak samo osobna veza s Isusom
Ljudsku grešnu prirodu preobražava.

Da palog čovjeka vrati k Bogu
Iz dubine njegova pada,
Da grješno srce postane čisto —
U Isusu je jedina nada.

Samo On je Put, Istina i Život,
Most između Zemlje i Neba,
Svakoga On zove da dođe k Njemu,
I dat će mu sve što mu treba.

OPRAVDANJE I POSVEĆENJE

Oproštenje i opravdanje
Isus grešniku onoga časa daje —
Čim se on iskreno pokaje.

I posvećenje je isto dar
Kojega Gospod daje —
Ali ono čitav život traje.

Ovo je važno znati, i da se pravilno shvati,
Jer samo oni koji izdrže do kraja
Proći će kroz vrata raja.

GREŠNICI

Svi ljudi su samo grešnici,
Bez razlike koliko su grijeshili,
Jer svi smo grešnu prirodu
Od Adama naslijedili.

Nažalost, često se čuje
Da neko za sebe kaže
Kako on nije grešnik,
Jer ne ubija, ne pljačka, ne laže...

Nijedan prorok niti apostol
Nikada to nije rekao,
Da je on potpunu svetost
I savršenstvo stekao.

Svi oni koji su bili
Vjerni Gospodnji vjesnici
Priznavali su da su samo
Po svojoj prirodi grešnici.

I što su više boravili
U Gospodnjoj prisutnosti,
Sve više su uviđali
Svoje mane i slabosti.

Samo Kristova pravda,
Njegova smrt i uskrsenje,
Za ljudsku grešnu narav
Jedino su pravo rješenje.

KOLIKO JE NEBO DALO

Isus ljubi, prašta, zove
I prilike nudi nove
Da čovjek svoje stanje shvati
Te se vjerom Bogu vrati.

To je ljubav prevelika,
Neshvatljiva za grešnika,
To je milost nemjerljiva
I dobrota neshvatljiva.

Kad bi čovječanstvo znalo
Koliko je Nebo dalo,
Svakog dana koliko daje
I da nikad ne prestaje,

Svi bi bili ponizniji,
Strpljiviji, poslušniji,
I sve što se s Neba prima
Dijelili bi sa bližnjima.

Ne bi bilo gladnih usta
Niti bogataša pusta,
I da vlada princip taj —
Već ovdje bi bio raj.

NOVO STVARANJE

Spasiti grešnika od grijeha
Dok živi sred grešne planete,
Da bude član nebeske obitelji,
Da postane Božje dijete,

Da u srcu gdje je mržnja
Sad ljubav prolista,
I u duši gdje mrak vlada
Sad svjetlost zablista.

Zavist, mržnja, osveta, zloba
Korijenje jako imade,
I u srcu gdje je izniklo
Iščupati se lako ne daje.

To je potpuno novo stvaranje,
Što ne mogu učiniti ljudi,
To može samo ona sila
Koja mrtvog iz sna budi.

Čovjek može samo jedno:
Da vjeruje i da se moli.
Gospod to može i želi da učini
Svakome, ako mu dozvoli.

Bez velike Božje ljubavi
I žrtve koju za nas daje
Ni za tebe ni za mene
Ne bi bilo nikakve nade.

SIGURNOST SPASENJA: OPRAVDANJE VJEROM

Zaboravi svoju pravdu i na Golgotu pođi,
Vjerom u duhu do križa dođi.

Za sve nedoumice tu je rješenje,
Za sve rane grijeha tu je iscjeljenje.

Dronjke osobne pravde, lični trud i muka,
Skinut će i prebući probodena ruka.

Oprat će prljavštinu grešnih misli i djela,
Kapi krvi i znoja sa Kristova čela.

Opravdanje vjerom — tajna otkupljenja,
U tome je jedina sigurnost spasenja.

NESHVATLJIVO

Ustao si sa prijestolja svog
Ti, moćni Stvoritelj, Jahve, Bog,
Došao na ovu suznu dolinu,
U grešnu, hladnu i tamnu sredinu.

Ostavio si svemir bezgrešni
Koji Te veliča, hvali i slavi,
Dao si sebe na žrtvu
Da se pobunjena planeta izbavi.

Mada si već unaprijed znao
Koliko je nisko čovjek pao
I kako će malo onih biti
Koji će Ti vjerovati i prihvatiti.

Za naš je razum to neshvatljivo,
Da se Stvoritelj žrtvuje i trudi
Oko nas grešnih, zlih, opakih
I toliko nezahvalnih ljudi.

Još je više od toga neshvatljivo
Što toliko strpljenja s nama ima,
Što još uvijek svoje blagoslove
Iz ljubavi i milosti daje nam svima.

Sigurno se tome i svemir čudi
Kad gleda koliko to cijene ljudi;
Kako psuju Boga i tuku se, braća,
Sigurno da to i svemir teško shvaća.

DVIJE MILOSTI

Za sve ovo što ja imam
I što svakog dana primam,
Sada i u prošlosti,
Ništa nisam zavrijedila
I baš ničim zaslužila —
To je sve dar milosti.

Jer ja svoje mane znadem,
I sve greške što imadem,
I dosta slabostî.
Zato je velika milost Božja,
Što mi On ne plaća po zaslugama
Nego mi sve oprosti.

Dok se borim, dok se trudim,
Božjoj ljubavi se čudim
I tolikoj milosti.
Neka Mu je slava za strpljenje
I toliko veliko spasenje —
Od sad pa do vječnosti!

DOĆI K NJEMU

Dragi Isus ima veliku moć,
On spasenje može svakome dati,
Ali čovjek mora doći k Njemu
Da to vjerom sâm prihvati.

Sve želje i trud, bez Kristove milosti,
Vode do vječne propasti.

Zato Ga slijedi svaki dan
Pa ćeš s Njim doći u nebeski stan,
A tu ćeš biti siguran
U životu svaki dan.

VELIČINA MILOSTI

Kako opisati milost Gospodnju
Za svakog pokajanog grešnika?
Ako su grijesi veliki kao planina —
Milst je do neba visoka.

Ako su crni kao ponoćna tama,
Milst je svjetlost jutarnje zore,
Ona je šira od svemira,
A dublja nego more.

Ničim se ne može opisati milost
Kuju je Gospod spreman dati,
Ali svatko ima slobodnu volju
Da je odbaci ili prihvati.

KAKO BIH SVE IZDRŽALA DA TE NISAM
UPOZNALA?

O Tebi su mi prvo pričali,
A onda sam čitala Bibliju,
Ali sam Te upoznala kroz iskustva u životu,
Donekle sam shvatila Tvoju ljubav i dobrotu.
Ne znam što bi bilo da tu istinu nisam doznala,
Kako bih se osjećala,
I kako bih sve u životu izdržala —
Da Tebe nisam upoznala?

Da je sve u Tvojim rukama, Ti si svemu Gospodar,
Sve zoveš k sebi i nudiš vječnoga života dar —
To saznanje je jako, jako velika stvar!

I ako moj razum sada ne može da shvati
Sve što sada činiš i što spremaš dati,
Trebam samo da Ti vjerujem,
Da se tome radujem,
Kod Tvojih nogu da ostajem
Da Ti svaki dan od sveg srca zahvaljujem.

Hvala Ti i slava za to,
Hvala, hvala vječito!

ZAKON — PUTOKAZ — OGLEDALO

Zakon je kao putokaz
Koji označava pravac puta,
Svakome tko želi stići na cilj
Pomaže da ne zaluta.

Ali putokaz ne može nikoga
Do cilja i odnijeti,
Tako isto i Zakon ne može
Nikome spasenje donijeti.

Zakon je kao ogledalo
U kome vidimo sebe,
Vidimo kako izgledamo
I koje su nam potrebe.

Kao što ogledalo ne može
Nikoga samo oprati,
Isto tako ni Zakon ne može
Spasenje nikome dati.

Samo je u Isusu naše spasenje,
A Zakon nas k Njemu vodi,
Samo On može da očisti,
Od grijeha da oslobodi.

Ali bez putokaza i ogledala
Čovjek se lako prevari,
Da misli za sebe ono
Što on nije u stvari.

IMA NADE

Što da rade oni koji nemaju nade?

Što da rade

Koji se osjećaju daleko od Boga, Oca svoga,
I nemaju nade?

Koji su zapali u mrak, ne vide svjetla zrak

Što ga Nebo šalje,

Vide mane i pogreške svoje, zato se boje

Kako će dalje.

Naprijatelj Boga i ljudi uvijek se uporno trudi

Da obeshrabri i razočara,

Čovjeka u grijeh uvuče, a onda ga s njim tuče

I muku u duši stvara.

Imade nade za sve koji ne znaju što da rade,

Nada postoji;

Samo trebaju glavu dići, k Isusu bliže prići,

Svatko tko se boji.

Nebo je uvijek blizu, može riješiti svaku krizu

Svakom tko pomoć treba.

Tko u vjeri dolazi Bogu, ostaje kod Njegovih nogu,

Primit će darove Neba.

Ma koliko da se strada,

Uvijek postoji nada.

HALJINA PRAVDE

Kada je Gospod u raj u obukao Adama i Evu,
Učinio je to zato što ih mnogo voli.

Ali oni su odmah shvatili bolnu istinu:

Netko je morao umrijeti da oni ne budu goli.

Još su tragovi krvi na runu janjeta bili,
Da bi im pokrilo golotinju, umrlo je nevino janje.
Tek sada su počeli uvidati strahotu grijeha,
Dubinu svoga pada i svoje bijedno stanje.

Pogled na krvavo runo pričao je svoju priču
O bijeloj haljini pravde koju im je obećao Bog,
Da On na sebe prima posljedice njihova pada
I u smrt umjesto njih poslat će Sina svog.

Zakon je tražio: "Grešnik mora umrijeti",
Za svoju neposlušnost trebalo je da plati.
Ali Isus je stao na mjesto grešnih ljudi,
Iz ljubavi odlučio svoj nevini život dati.

Samo Kristova pravda, haljina čista, bijela
Može da pokrije svu bijedu i sramotu grijeha.
Samo Njegova krv može da opere i očisti —
Za sve ljude to je jedina nada i utjeha.

Pa i danas svoju pravdu On nudi i želi dati
Svakome tko traži i sa zahvalnošću prima;
On zove sve ljude da dođu da ih obuče,
Jer odjeće svoje pravde za sve dovoljno ima.

Svatko tko čuje poziv kojega Nebo šalje,
Odazove se, dođe te Isusa vjerom prihvati,
I nastavi svakoga dana da se s Njime druži,
Svakome će svoju pravdu, tu bijelu haljinu dati.

HALJINA BIJELA

Ljubav pokriva mnoge grijehе,
Obraća i spasava,
Ljubav otkrivena na križu Golgote
Spasenje osigurava.

Pokrov te krvi — haljinu bijelu,
Taj veliki dar sa Neba,
Gospod će dati svakome tko vjerom traži,
Dat će kad god zatreba.

Krv prolivena za spasenje čovječanstva
Za svakog čovjeka vrijedi,
Svatko tko se bori u borbi vjere
Kroz tu krv će da pobijedi.

ZAVJET BOGU

Krštenje je zavjet Bogu,
Odluka da se u životu sve mijenja,
Da se zlu i grijehu okreću leđa
I krene putem spasenja.

Na stazi za Nebo puno je ruža,
Ali ruža i trnje imade,
Pa kada noga nagazi trnje,
Nemoj gubiti nade.

Uzan je put što vodi u Nebo
I tijesna su mu vrata,
Zato uvijek gledaj na Vođu puta,
A nikada na sestru ili brata.

Jer ljudi, ma koliko da su dobri,
Ipak pogriješe često,
Zato u svome srcu i mislima
Kristu daj prvo mjesto.

Svaku bol srca i težnje duše
Što svako biće imade,
Ne mogu da vide i riješe ljudi,
Ali Gospod to može i znade.

Zato svoj pogled diži k Nebu,
Što bilo da se dogodi,
Onaj što je za tebe umro na Golgoti
U vječni te život vodi.

PUT U SVEMIR

Jake rakete i svemirske stanice
Čovjek je uspio da izgradi,
Pa da to još bolje usavrši,
Uporno na tome radi.

Mnogo se troši i mnogo žrtvuje
Da se čovjek u nebo vrati,
Umjesto da prihvati spasenje
Koje mu Stvoritelj želi dati.

Ali ako bi i dospio u svemir,
Što vrijedi kad je kratka vijeka,
Jer u svemiru čovjek neće naći
Protiv bolesti i smrti lijeka.

Kroz Krista je Nebo spustilo ljestve
I omogućilo povratak svima,
Od nas se samo jedno traži —
Da se penjemo po njima.

Na tim ljestvama su svemirska bića,
Anđeli se svuda nalaze,
Pomažu onima koji se penju,
Čuvaju ih, jačaju i na njih paze.

Za onog koji se penje je važno
Da svoj pogled uvijek Nebu diže,
Jer ako gleda dolje, gubi ravnotežu
I prirodno pada sve niže.

O, kada bi barem svi ljudi na Zemlji
To mogli čuti i biti svjesni toga,

Da se ne uzdaju u rakete i u ljude
Nego u dobrog i milostivog Boga.

Jer kada se Isus uskoro vrati,
Povest će, bez ljudskih raketa,
Sve one što su se vjerom penjali
U vječni život i slavu onoga boljeg svijeta.

RAKETA

Kako grešnik sa ove planete
Da postane Božje dijete?
Čovjek sa Zemlje, vičan nemiru,
Da se nađe u svemiru?

Ne postoji takva raketa,
Niti naprava ovoga svijeta,
Što bi zloću, grijeh i nemir
Presadila i u svemir.

Ali postoji obećanje,
Uvjet mu je pokajanje,
Da će svi koji se obrate
Moći da se u svemir vrate.

Samo grijeh moraju da tu ostave
Da bi došli u carstvo slave,
Na oblaku će ih tamo prenijeti
Dragi Isus na križ razapeti.

BREME ŽIVOTA

Kad je breme života preteško
I pod njim ti noga kleca,
Kada rane na srcu krvare
A duša bolno jeca,

Ima samo jedno mjesto gdje možeš
Skinuti breme života,
Primiti utjehu i novu snagu —
A to mjesto je Golgota.

Zato neka se tvoj razum
Što više njome bavi,
Pa će pored svih životnih problema
Sa Kristom da pobjedu slavi.

KRUNA

Kruna slave na naše glave
Neće sama pasti s Neba;
Uzani strmi put, kroz nevolja vjetar ljut
Do krune proći treba.

Ali i taj put naći, i sa njega ne zaći,
I stići do cilja svog,
Dolazi se preko Golgote, milosti i dobrote
Koju za nas ima Bog.

On ljubavlju zove sa Zemlje ove
Svaku ženu i čovjeka,
Da odluku stvore i hrabro se bore,
Jer pobjednike kruna čeka.

SVAKOME PRIJATELJ

Hvala Ti, moj Spasitelju,
Za sve što jesam i što imam,
Za sve dare Tvojih ruku
Što svaki dan evo primam.

Hvala Tebi za sve dane
Od djetinjstva što sam prošla,
Hvala za godine mnoge,
I za starost što je došla.

Jako mnogo si mi dao,
Darovima nema broja,
Samo jedno mogu reći:
Velika su djela Tvoja.

Ti si Prijatelj jedini
Koji sebe nudi svima,
Koji se nikada ne vrijeđa,
Iako mnogo daje a malo prima.

Zato želim u pjesmama
Stihovima da te slavim,
I da Tvoja dobročinstva
Nikada ne zaboravim.

Neka moje pjesme kažu
Svakom tko će pročitati
Da si Ti i njemu Prijatelj,
Samo ako hoće da Te prihvati.

TAJNE

Za velike istine Neba
Nebeska ti mudrost treba,
A nju je čovjek izgubio
Kada se sa grijehom udružio.

Uzalud se sada muči
Tajne svemira da dokuči,
Kristovo utjelovljenje,
Njegovu smrt za spasenje,

Kako se u društvo svijeta zlog
Spustio sa Neba Bog
Da običan smrtnik bude —
To je tajna za nas ljude.

Mnogi se i razočaraju
Što tu tajnu ne shvaćaju,
Jer ne žele vjerovati
Što ne mogu dokazati.

A ne misle da ne znaju
Ni ono što svaki dan gledaju:
Naš je život tajna sama,
Sve oko nas i u nama.

I najmanja stanica ljudskog tijela
Neobjašnjiva je tajna — tvornica cijela.

DOKLE JOŠ?

Dokle ćemo još, Gospode, biti tu
Na ovoj Zemlji jada,
Izloženi patnji, nevolji i zlu
Koje na ovoj planeti vlada?

Dokle slušati zavijanje sirena
Vatrogasnih i bolničkih kola,
Slušati izvještaje o broju žrtava,
Gledati slike ljudskog stradanja i bola?

Dragi Isuse, Ti si umro na križu
Da satreš Zloga i grijeha moć,
Ti si nam dao obećanje
Da ćeš uskoro ponovo doć.

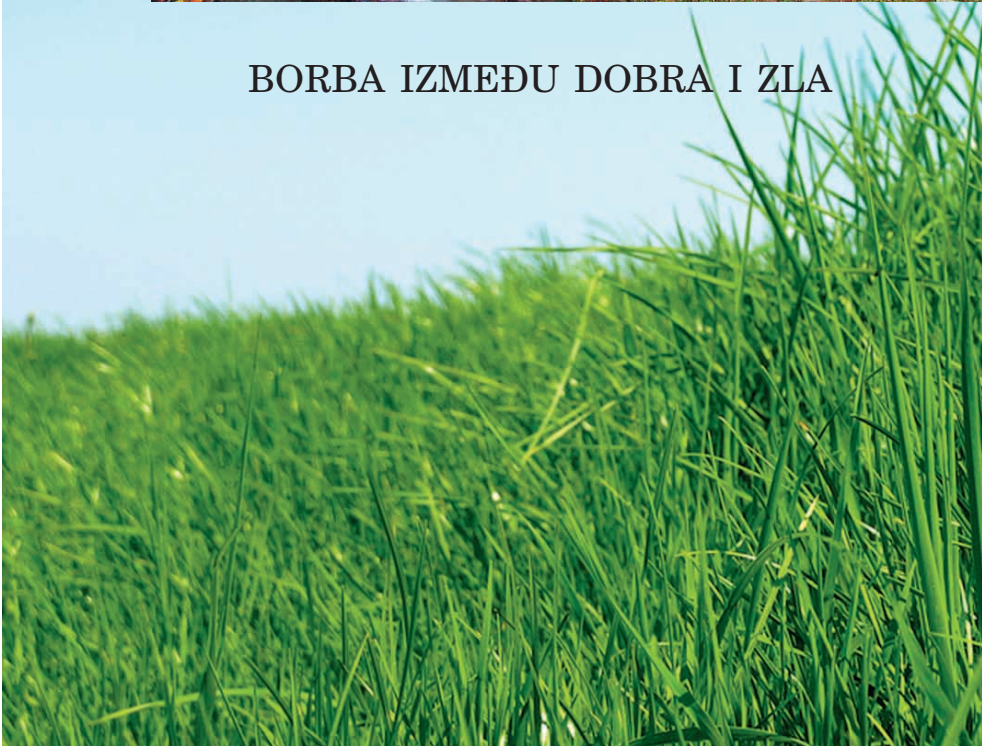
Dokle ćemo pogled dizati k Nebu
I čekati da se vratiš,
Da uništiš grijeh koji ubija,
Da sve boli i patnje skratiš?

Dođi, Isuse! Dođi što prije!
Naše iskrene molitve uslišaj glas,
Dođi, ispuni svoje obećanje,
I povedi sa sobom i nas

U Tvoje carstvo mira i sreće,
Gdje nema suza, boli ni jada,
Gdje nema smrti, gdje ne vene cvijeće,
Do bisernih vrata nebeskog Grada.

BORBA IZMEĐU DOBRA I ZLA

BORBA ZA UM

Od svih ratova koji se vode
Borba za um je najoštija,
Jer onaj koji razum zauzme,
On sigurno i drugo sve dobija.

Čovjek je stvoren sa slobodnom voljom
Da sâm odluči ono što želi,
Ili da se pokori zakonu Neba,
Ili da se za zlo opredijeli.

Nebo poštuje slobodnu volju,
Nikada se sa ničim ne nameće,
A zlo se služi lažima i prijevarom,
Lukavo svoje zamke podmeće.

Prvo samo pokazuje slike,
Ništa opasno, tek da se znade,
A kada se slike ugnijezde u umu,
Onda će osjećaji sami da prorade.

Ali još i tada nije kasno
Da čovjek stane, glas savjesti sluša;
Ako upotrijebi razum i volju
Ne može zlo da ga iskuša.

Misli su vrata, ali volja je vratar,
A od vratara sve ovisi;
Razmisli malo više o tome
Ako do sada možda još nisi.

Znaj, cijelo Nebo spremno čeka
Da svoju pomoć podari
Svakome tko mudrost i savjet traži
Da ga zlo ne prevari.

NEMA STAJANJA

Gospod u svojoj ljubavi i milosti
Sve ljude zove i spasenje nudi,
Svaki poziv i svaka opomena
Uspavanu savjest budi.

Poslije svakog čitanja Riječi Gospodnje,
I istine koja se u njoj otkriva,
Čovjek se čisti i postaje bolji,
Ili mu srce sve tvrđe biva.

U kršćanskom životu i duhovnosti
Ne može se stajati,
Ako se ne uzdiže k Nebu bliže,
Neosjetno će niže padati.

Ali još jedan problem imade:
Utjecaj koji vrši na okolinu
Učinit će da na dobro ili zlo
Zapečati nečiju sudbinu.

IZDRŽI!

Matej 24,13

Isus je rekao da je blago onome
Tko do kraja izdrži u borbi života,
Mada je pretekao nevolja i patnji,
Gladi, potresa i raznih strahota.

Ali odmah zatim On je obećao
Da će s nama biti i snage nam dati,
Pomoći će svakome tko pomoć zatraži
Da bismo mogli u svakoj kušnji izdržati.

Bit će uvijek blizu i u svako vrijeme,
Na svakome mjestu i kroz sve vjekove;
Do samoga kraja, On je obećao,
Da će čuti svakoga tko god pomoć zove.

Kako često danas u kršćanskom svijetu
Ljudi upotrijebe ovaj savjet Neba?
Hladnokrvno kažu onome što pati:
“Isus je rekao da izdržati treba.”

Umjesto da kažu: “Evo, ja sam s tobom,
Pomoći ti želim u svemu što mogu,
Tražit ćemo zajedno izlaz iz te krize,
I zajedno s tobom molit ću se Bogu.”

Niti da u svoj džep dublje gurne ruku
Da golog odjene i gladnog nahrani.
Jadni su savjeti: “Izdrži! Izdrži!”
Koje često daju i jadni kršćani.

POBIJEĐENI NEPRIJATELJ

Bog je apsolutni Gospodar
I On nad svime vlada,
A Sotona strašan lopov
Koji želi da potkrada.

Dosta je vješt u tome
I mnogo trikova znade
Kako lažima da posvoji
I prijevarom da ukrade.

Jako je uporan i drzak,
Nikada godišnji odmor nema,
Kad mu se jedan plan izjalovi
On već drugu zamku sprema.

Nikada ne spava niti se odmara,
Uvijek je aktivan da zlo radi,
U borbi protiv istine i pravde
Nikada mu ne dosadi.

Bitku je izgubio kad je zbačen s Neba,
Vrijeme mu je kratko, on to dobro znade,
Zato se još više i još ljuće bori
Da vara, laže, otima i krade.

Ali na našu sreću i radost,
Ograničena je njegova moć.
Do svih onih koji se vjerom drže za Isusa
On lako ne može doć.

Tko vjerom i ustrajnom molitvom
U svakome času pomoći traži,
Od njega Sotona mora da bježi,
Sve njegovo lukavstvo tu ne važi.

MLAKOST

Između vrućeg i hladnog
Imade i ono mlako,
U jednome od ovih triju stanja
Nalazi se od nas svako.

Za neke to znači zlatna sredina,
Ali u kršćanstvu to ne vrijedi,
Jer tu su samo dva gospodara,
A čovjek samo jednog slijedi.

Između vrućeg i hladnog,
Između dobra i zla,
Između bijelog i crnog
Jako je velika razlika.

A čim dođe do onog mlakog,
Ili nečega što je sivo,
To je znak da je u životu
Nešto krenulo u krivo.

Ako čovjek odmah ne stane
I svu opasnost ne shvati,
Koliko će nisko pasti,
To nitko ne može znati.

SIVA ZONA

Bijelo se razlikuje od crnog,
Ali postoji još i sivo,
U tome je teško prepoznati
Što je pravo, a što krivo.

Sivo je kao gusta magla
U kojoj se lako zaluta,
Teško je odrediti pravac
I smjer pravoga puta.

U sivilu se vrlo lako
Sa bijelog na crno prijede,
Jer tu nisu jasno označene
Bijelog i crnoga međe.

U duhovno sivoj zoni
Koju Sotona stvara,
Mnogi misli da je na dobrom putu,
Ali se ljuto vara.

Kada se u sivilu nađeš,
Stani i ne idi dalje,
Iskreno traži svjetlost
Koju ti Nebo šalje.

Riječ Gospodnja je ta svjetlost
I vidjelo na stazi,
Nikada neće lutati onaj
Tko u sivilu na nju pazi.

SUMNJA

Sumnja je otrov za vjeru,
Ona je ruši i truže;
Ma koliko da su vijesti dobre,
Sumnja ih pogrešno čuje.

Sumnja je gusta magla
Što pravac puta pokriva,
Ona je kao crni oblak
Što svjetlost sunca sakriva.

Sumnja je gorak pelin
I sve što je slatko pokvari,
Sumnja baca prah u oči
Da ne vidiš ispravno stvari.

Sumnja je kao crv
Što u korijenu rupe stvara,
Ona znade samo da ruši,
A nikada ništa ne stvara.

Kad netko o dobru govori
I veliku istinu kaže,
Sumnja kaže: "Tko to zna,
To nije sigurno, možda i laže..."

Jer ona nikome ne vjeruje,
Ni Bogu niti ljudima,
Ali toliko je podmukla i uporna
Da se želi nametnuti svima.

Ne dopusti nikad sumnji
Da u tebi korijen uhvati,

Nego uvijek gledaj na Isusa,
On će ti sigurnost dati.

U Njemu je ljubav, vjera i nada —
A to sumnja ne može da savlada.

PREPREKE

Onaj tko uskom stazom krene
Odlučan da njome hodi,
Taj dobiva i vodiča
Koji ga sigurno vodi.

Vodič poznaje stazu,
Mnogo puta je prošao tuda
Preko oštrog kamenja
I trnja što raste svuda.

Ali vodič trnje zgazi,
Da staza lakša bude,
On sve čini da pomogne
Onima koji se trude.

Ali ako putnik stane i čeka
Da se ukloni svaka prepreka,
I pored dobrih želja on neće moći
Do željenog cilja doći,

Jer to neće nikada da se dogodi
Na stazi što u Nebo vodi;
A svi oni koji strpljivo Vodiča slijede
Na kraju će stići do pobjede.

BUDUĆNOST

Ljudi često grade lažne nade,
Kako oni misle da se dogoditi treba.
Prema onome što oni znaju
Obično pogrešne zaključke daju,
A ostvaruju se samo planovi Neba.

Mnogi se poslije razočara
Jer sebi pogrešnu sliku stvara
Kako sve treba da dalje ide,
Ali iz svoje ljudske perspektive
Uvijek donesu zaključke krive
Jer uzrok i posljedice ne vide.

Koji s Gospodom budućnost grade
I u Njega polažu svoje nade,
Puni vjere i pouzdanja,
Pa ako sve i krene u krivom smjeru,
Oni ne gube ni nadu ni vjeru
Sigurni u Gospodnja obećanja.

Takvi će imati mir u duši
Kada se sve ljulja i ruši,
Gospod kome vjeruju snagu će dati
U svakoj probi i nevolji
Bit će sve jači, hrabriji i bolji,
Do kraja će izdržati.

SVI SMO KRIVI

Ovaj naš današnji svijet
Velika je kuća jada.
Teško nam je i misliti
Koliko se tu pati i strada.

Stravične su slike i brojke
Tragedija ljudskog roda
Što ih za sobom ostavljaju
Ratovi, potresi, vatra i voda.

Nažalost, čovjek uvijek traži
Da nekog za sve osudi,
Često za sve zlo krivi Boga,
Ili su mu krivi drugi ljudi.

A ne želi da shvati
Da smo svi krivi za to,
Jer to su samo posljedice
Što nam je donio grijeh i zlo.

Kad bi svatko mijenjao sebe,
Ne bi na Zemlji bilo tako,
A pošto smo svi grešnici —
I za nevolje kriv je svatko.

VODOPADI

Kao rijeka u vodopad
Što se žurno sliva,
Tako nam sve isto
U životu biva.

Djetinjstvo i mladost
Prolaze baš kao sjen,
Kao brza rijeka
I vodopad njen.

Tu stajanja nema,
Svima nam je tako,
Sve brzo prolazi
Mada nije lako.

Svijetla zraka vodopada
Blažena je nada,
Ljubav našeg dobrog Oca
Koji nad svim vlada.

Pa i onda kad se smračí,
Sve nam po zlu krene,
Izdržimo kao rijeka
Dok pada niz stijene.

Svi brzaci, vodopadi,
Uskoro će proći,
A mi ćemo kao rijeka
Do svoga mora doći.

Ovo je blažena nada:
Tamo nema vodopada.

SVJETLOST

U duhovnom crnom mraku,
U svijetu grijeha i zla,
Ovom dolinom suza
Prolazimo i ti i ja.

Kako svjetlost naći
Kad je svuda crni mrak,
Kako živ izaći
Kad dišemo otrovan zrak?

Istina da oblaci i magla
Prekrivaju vidik cijeli,
Ali svjetlost će ipak naći
Svatko tko je iskreno želi.

Jer Sunce pravde svijetli
Iznad oblaka i mraka,
A eno sa Golgote
Blista Njegova zraka.

Ta svjetlost s križa Golgote
Jača je od grijeha noći,
I put spasenja pokazuje
Svakome tko želi proći.

SPASENJE JE DAR

Ne za djela pravedna
Koja smo mi učinili;
Spasenje je dar milosti
Kojeg smo od Boga primili.

Vjerom u Kristovu ljubav i žrtvu
Novorođenje se tada zbiva,
A silom Svetog Duha
Vjera raste i postaje živa.

Nasljednici vječnoga života
Postaju slabi i grešni ljudi,
Jer nastaje velika promjena
Njihova kraktera i ćudi.

Ali tu nije i kraj borbe sa zlom,
Jer iskušenja vrebaju svuda;
Da bi ostao vjeran Bogu do kraja,
Trebalo uložiti molitve i truda.

Dokle god život traje,
Izazova će uvijek biti,
Samo u dobroj borbi vjere
Može se pobijediti.

Nikada se ne oslanjati na sebe,
Na svoje mudrosti i moći,
Nego svakoga dana ponizno
Na koljena svoja poći.

Vjerom gledati na Isusa,
Pitati Ga za savjet u svemu;
On će spasiti svakoga
Tko u vjeri dolazi Njemu.

NA STAZI ŽIVOTA

Neravna je i strma staza života,
Često se na njoj i trnje nađe,
Nikada ne znaš što te čeka sutra,
Ponekad u podne sunce zađe.

Ali to je put ljudskoga roda,
Svi su naraštaji morali tim putem proći,
Sada smo mi putnici na toj stazi,
A poslije nas drugi će doći.

Svatko ima velike planove
Kada na put života kreće,
Ali nitko nema potpisan ugovor
Dugog života, uspjeha, sreće.

Ovom stazom Isus je prošao
I znade kako je njome ići,
Svakome tko traži nudi svoju pomoć
Da može sigurno do cilja stići.

Vjeruj Isusu, na Njega gledaj,
Svima patnjama doći će kraj.
Umorne putnike sa ove Zemlje
Čeka odmor, dom i zavičaj.

Svatko tko želi stići do cilja
Nek se moli Bogu, za savjet pita,
Imade mnogo putokaza —
Samo ako čovjek pazi i čita.

LAODICEJAC
Otkrivenje 3,17

Nesretan, nevoljan, siromah, slijep i gol —
Ima li nešto gore od toga?
Pa ipak je to ocjena Neba
Što se tiče stanja svijeta ovoga.

Ali najveća nesreća u svemu tome
Što čovječanstvo to niti vidi, znade;
Pa da li za tako bijedno stanje
Postoji još ikakve nade?

Tko oholog nesretnika da usreći,
Uobraženog siromaha da obogati,
Tko duhovno gola da obuče,
Zbog grijeha slijepome vid da vrati?

Koji svoje stanje niti vidi niti shvaća
Pa da od Neba pomoći potraži,
Nego u sebi gleda genija
I čvrsto vjeruje u svoje laži.

Neka nam Gospod otvori oči
I svakome od nas nove snage dade
Da pravilno vidimo svoje stanje
I se vratimo Bogu dok ima nade.

Danas je vrijeme da se gol odjene
U bijele haljine koje Nebo nudi,
Slijepi progleda, siromah se obogati,
Da sretni postanu svi nesretni ljudi.

SVRŠI SE!

Ivan 10,30

Gospod je svojom riječju
Stvorio našu planetu,
Na kraju šestoga dana
Završio je svoj rad na svijetu.

Isto i Isus na križu
Za grijeha moje i tvoje
Na kraju šestoga dana
Kaže: "Svršeno je!"

Kod stvaranja i na Golgoti
Iste se riječi čuju,
Stvoritelj i Spasitelj svijeta
Sedmog se dana odmaraju.

"Svršeno je!" čulo se kod stvaranja,
"Svršeno je!" i kod spasenja;
Kada treći put Nebo kaže: "Svršeno je!"
— Svanut će jutro spasenja.

Kada se to treći put dogodi,
Svemu zlu bit će zauvijek kraj,
Gospod će svoj narod povesti
Natrag u izgubljeni raj.

Svršena će biti velika borba
Između dobra i zla;
Sad se samo jedno pitam:
Gdje ću tada biti ja?

ISTRAŽNI SUD

Daniel 7,10

Sud zasjeda. Otvaraju se knjige.
Na red dolaze sva imena,
Od Abela pravednoga sve do danas,
Svi koji su živjeli u sva vremena.

Svačije misli, riječi i djela,
Nitko nije zaboravljen,
Ničiji slučaj — bio on dobar ili loš —
Neće bit izostavljen.

Sud ih svrstava u dvije skupine:
Prvi koji su spasenje kroz Krista prihvatili,
I drugi koji su poziv milosti
Odbacili ili olako shvatili.

Kako je sudbonosan svaki trenutak
U svakome času i svakome danu,
Svaka odluka i svaki postupak
Razlučit će svakoga na koju će stranu.

Zašto tako malo mislimo o tome
Te nas u pripremi sprečavaju sitnice,
Kad sud zasjeda i svačiji slučaj
Bit će iznesen pred Gospodnje lice?

Smiluj nam se, Gospode dragi,
Nebeski Oče, Sine i Duše Sveti,
Da nam ta istina i sudbonosna stvarnost
Svakoga dana bude na pameti.

MOLITVA

SNAGA MOLITVE

U molitvi se krije velika snaga,
Čovjek ne shvaća kolika je njezina moć,
Da ona može sa ovog grešnog planeta
Do Neba pred našeg Stvoritelja doć.

Tamo visoko u slavi Neba,
Gdje odjekuju pjesme adeoskog zbora,
Pored truba i harfi, Gospodin čuje
Molitvu poniznog ljudskog stvora.

Da, On čuje, sve čuje i sve vidi!
Kako? To nama sad nije jasno.
Ali On čuje čak i onu molitvu
Koja možda nije ni izrečena glasno.

Iskrena molitva izrečena vjerom,
Upućena dobrome Ocu koji nas sve ljubi,
Naći će put kroz sve bezbrojne galaksije,
Neće da zaluta niti da se izgubi.

Čut će je uho što uvijek sve čuje,
Dirnut će srce Stvoritelja tvojega,
Jer On ne broji tvoje pogreške,
Nego te ljubi kao sina svojega.

Što više osjećaš svoju nedostojnost,
To se više moli i više traži,
“Tko ište, taj prima” — Isus je obećao,
A to obećanje i za tebe važi.

Zato se moli i vjeruj Bogu
Da te On čuje i da te voli,
Za Njega su svi ljudi dostojni pažnje,
Zato čuje svakoga tko se Njemu moli.

POMOZI MI

Gospode, pomози mi da shvatim
Istinu tako veliku —
Da ne vrijedi moja mudrost,
Ni moja snaga ne vrijedi,
Nego samo zajednica s Tobom
Vodi k pobjedi.

To često zaboravim
I ozbiljne pogreške pravim,
Al čim pogled od Tebe odvratim
Odmah to i naplatim.

Pomози da u dobru i u zlu
Mogu ostati tu,
Da samo u Tebe gledam,
U Tvoje ruke sve da predam.

Da stojim čvrsto u vjeri,
Da me sumnja ne pomjeri,
Nema čega da se bojim
Ako pored Tebe stojim.

Pomози da uvijek bude tako,
Jer za mene to nije lako;
Ja želim kod Tebe ostati
I svoje ruke Tebi dati.

Prihvati ruke moje
U sigurne ruke svoje,
Iskreno Tebi predajem se,
Iz svojih ruku ne daj me.

Molim Ti se, usliši me,
Dobri i sveti Gospode,
Spasenje je djelo Tvoje —
Zato te slavi cijelo biće moje.

MOLITVA

Uzmi moje ruke, Gospode,
I Ti me vodi,
Od mojega grešnoga "ja",
Molim te, oslobodi.

Sama se uzalud trudim,
Uzalud borim,
Propadne svaka moja odluka
Kuju stvorim.

Ako jednom i pobijedim zlo,
Drugi put padam,
A zbog svojih pogrešnih odluka
Često stradam.

Ja ne želim više ovako,
Niti mogu,
Ponizno dolazim danas
Do Tvojih nogu.

Obećao si da nikoga nećeš
Otjerati od sebe
Koji dođe i pomoć zatraži
Od Tebe.

Zato vjerom dolazim k Tebi
I molim Te:
Vodi me po milosti i spasi,
Moj Gospode.

PRIJESTOLJE MILOSTI

Hebrejima 4,16

Pristupimo slobodno prijestolju milosti
Da primimo milost i blagodat Neba,
Da u pravo vrijeme u svakoj nevolji
Dobijemo pomoć kad god nam zatreba.

“Prijestolje milosti” — da l’ ja znadem gdje je
I kojom se stazom do njega dolazi?
Koliko je tragova od mojih nogu
Na toj svemirskoj stazi?

Da li poznajem Onoga što na prijestolju sjedi,
Zato što s Njime razgovaram dugo i često,
Ili to želim, ali uvijek me nešto spriječi
Da svaki dan dođem pred nebeski prijesto?

Mada sam svjesna da je tu odgovor
Za moje mnoge nedoumice i za pitanja sva,
Da je tu snaga i tajna svake pobjede
U velikoj borbi između dobra i zla.

Ako sada u miru i po svjetlu dana
Pred prijestolje milosti često ne dolazim,
Možda ću po noći, mraku i po oluji
Pokušati da to drago mjesto tražim.

Samo je pitanje da li ću imati snage
I da li ću znati kako do njega doći,
Ili će me nevolja kao jaki ciklon
Odnijeti u tamu vječite noći.

Pomozi mi, Gospode, da to ozbiljno shvatim,
Jer ne znam kada će milost i prilika proći,
Da svakog dana ponizno vjerom
Mogu do prijestolja milosti doći.

Jer svatko tko u molitvi dolazi i traži
Mudrosti i snage od Gospoda svoga
Bit će ojačan silom Svetoga Duha
I održat će se usred svih kušanja Zloga.

TI OSTVARI

Gospode dragi, molim Te,
Usliši me!

Neka me Tvoj Duh na dobro vodi
Da pravim putem noga hodi,
Moj Učitelj i Vođa budi
Da mi Tvoja ljubav ispuni grudi.

Ja dobre želje u sebi stvaram,
Svetog življenja prelijepi snovi,
Ali bez Tebe sve je uzalud,
Samo Ti stvaraš život novi.

Samo sila stvaralačke moći
Može čovjeka nanovo da rodi,
Od stečenih i naslijeđenih mana
Samo On može da oslobodi.

Ja to želim, zato Te molim,
Milošću u meni ostvari
Da Te spašena za vječnost cijelu
Moje srce slavi i blagodari.

MILOST I MOĆ

Za milost Tvoju veliku,
Za riječ utjehe i ohrabrenja,
Za Tvoje staranje i brigu
I bezbroj izbavljenja,

Za sve nezaslužene darove
Što jednako od Tebe primam,
Za život, zdravlje i snagu,
Za sve ovo što imam...

Ali tu nisam samo ja,
Nego svi ljudi ovoga svijeta;
Šav biljni i životinjski svijet
Što ga nosi ova planeta.

Kada bi samo za trenutak
Ti uzeo svoju milost i moć,
Nestalo bi svega što je živo
I zavladala vječna noć.

Mnogo ljudi na to ne misli
Niti žele da to shvate;
Ipak sve živi milošću Gospodnjom,
Njegovi ih blagoslovi prate.

Za sve Ti hvala, Oče naš,
Slava i čast dovijeka,
Što se Ti brineš za sve na Zemlji
Pa i za grešnoga čovjeka.

MOLITVA STARIH

Hvala Ti, Oče, za milost,
Za utjehu i miran san,
Hvala za novi život od Tebe
I još jedan novi dan.

Ničega ja nisam dostojna,
Ja to jako dobro znamem,
Stara sam i potpuno svjesna
Da još malo dana imadem.

Zato se često pitam
Koliko će još jutara biti,
Kada ću se poslije noći
Iz sna probuditi.

Pa zato Te molim, Gospode,
Da ovaj dan koji imadem
Po Tvojoi volji i Tebi na slavu
Mudro iskoristiti znamem.

Da u molitvi i zahvalnosti
Jednako na Tebe gledam,
I svoje sve brige i probleme
S povjerenjem Tebi predam.

Neka u miru ovaj dan
S Tobom i ljudima proteče,
Da se za ništa ne moram kajati
Ako živa dočekam večē.

PREDANJE

Došlo je opet jutro,
Rodio se novi dan,
Što me u njemu čeka,
Sada ne mogu da znam.

Gospode, ja iskreno želim
Ovaj dan Tebi da predam,
Što bilo da se dogodi,
Da vjerom na Tebe gledam.

Ja nemam ni mudrosti ni snage,
Sva nada je moja u Tebi,
Uzalud su moje dobre želje
Koje imam u sebi.

Znam da će zlo i danas
Nove probleme da stvara,
Pomozi da me ništa
Ne obeshrabri, ne razočara.

Molim Te, daj mi svoj mir
Što bilo da se dogodi,
Po svojoj velikoj milosti
Moj život Ti danas vodi.

I U DOBRU I U ZLU DAJ MI POBJEDU

Gospode, ja imam iskrene želje
Pa Te molim, pomози mi i da znadem
Kako da Ti vjerno služim,
I svu hvalu da Tebi dadem.

Život je kao brza rijeka
I opasnih virova puno ima,
Nauči me, pomози mi da se održim
Dok se svaki dan borim s njima.

Kako da u svakome času
Zemaljskoga života moga
Mogu s vjerom gledati k Tebi
I duhom biti blizu podnožja Tvoga.

Čak i onda kad sve oko sebe
Vidim u mračnim bojama sivim,
Kao da moj život nema nikakva smisla
I da ja uzalud živim,

Ali još više Te molim za pomoć
Kada mi sve lako i dobro ide,
Kada samo uspjeh i napredak
Moje varljive oči vide.

Jer tada postanem bezbrižna,
Raduje me ta kratka sreća,
A što sam više sigurna u sebe,
Znam da je i opasnost veća.

Molim Te, otvori mi oči da u času
Kada se borim i dajem sve od sebe,
Pa i onda kada sam mirna i sretna —
Da se uvijek uzdam i oslanjam na Tebe.

KAKO DA TI VRATIM

Kako da Ti zahvalim,
Kako da Ti hvalu dam
Za svu ljubav i dobrotu
Koju primam i koju znam?

Ja sam samo trun prašine,
I još manje od toga,
A Ti Tvorac i Gospodar
Svemira cijeloga.

Kako da se za mene brineš
I da mene bijednu znaš,
Ali još više, puno više —
Da za mene život daš?

Kad to gledam i to mislim,
Ja se uvijek čudom čudim,
Moj je razum jako mali,
Ma koliko da se trudim.

Ničim ne mogu da vratim,
Osim da Ti ime slavim,
Svakoga dana, svakoga časa,
Da to nikad ne zaboravim.

DIGNI SE IZ PRAHA

Psalam 42,11

Ustani, dušo moja, digni se iz praha,
Otresi težak osjećaj krivice i straha,
Velika je žrtva za tebe prinesena —
Krv Isusa Krista za tebe prolivena.

Sjeti se u svakom kušanju i boli:
Tvoj Spasitelj pred prijestoljem za tebe se moli.
I dok diže ruke klinom probodene,
U svojoj molitvi spominje i mene.

Zato se iz praha digni, dušo moja,
Nek u Bogu bude jaka vjera tvoja.

SAMO JEDNU RIJEČ

Luka 7,7

Samo jednu reci riječ,
Samo jedan dodir Tvoj,
Samo za to Te molim,
Dragi Isuse moj.

Bez Tebe ništa mi ne vrijede
Dobre želje i sav moj trud,
Bez Tvoje riječi pomoći
Moji napori su uzalud.

Kao kratka jutarnja magla,
Takva je moja moć,
A budućnost bez Tebe, Isuse,
Tamna je kao noć.

Zbog godina put je sve teži,
I sve uža je moja staza,
Okružuje me neka pustinja,
A nigdje zelena oaza.

Umorna noga već kleca,
Oslabio je vid i sluh,
Sada već ne treba puno
Da klone i oslabi duh.

Zato Te ponizno molim,
Dragi Spasitelju moj,
Za samo jednu riječ,
Samo jedan dodir Tvoj.

To će riješiti sve moje probleme
Da u vjeri izdržim do kraja,
Tvoja riječ će mi otvoriti vrata
Dragog nebeskog zavičaja.

SLOBODNO DOĐI DANAS

Slobodno dođi pred prijestolje milosti
Da primiš pomoć i utjehu pravu,
Na koljenima dođi pred Gospoda,
Ponizno u molitvi sagni glavu.

Dođi *sada*, prije nego neka nevolja
Zahvati tebe kao vihor jak,
Traži *sada* da imaš za kasnije
Kada put života ne bude lak.

Da bi se u vjeri mogao održati
I uvijek donijeti odluku pravu,
Potrebno je *sada* dolaziti pred Boga
I ponizno u molitvi sagnuti glavu.

ZAHVALI BOGU

Zahvali se dragom Bogu
Kada te jutrom probudi,
Za miran san i novi dan
Od srca zahvalan budi.

Zahvaljuj za odjeću, hranu i dom,
Za sunce i kišu, za sve;
Cijeloga dana sa tvojih usana
Zahvalnost Bogu neka diže se.

Dok obavljaš svoje poslove
Na Boga ne zaboravi,
Pjevaj o Njegovoj dobroti,
Pričaj o Njegovoj ljubavi.

Pa ako nešto i krene po zlu,
Zahvali se pun povjerenja,
Zamoli Ga da ti snage dade,
Mira u srce i strpljenja.

Jer kada je srce zahvalno
Za dobra koja još imade,
Nevidljiva ruka skida teret,
Svaki problem riješiti znade.

Zahvalnost može ublažiti bol,
Rastjerati oblake tuge,
Ojačati vjeru i podići duh,
Biti blagoslov i za druge.

ZAHVALNOST

Hvala Ti, Gospode, za veliku ljubav
I za plan našeg spasenja,
Hvala za veliku žrtvu
Zbog našeg otkupljenja.

Hvala za sva obećanja
Što nam ih u Bibliji dade,
Samo Tvoja milost i dobrota
Izvor su naše nade.

A sada, dragi Gospode,
Duša Te ponizno moli:
Daj da radost spasenja
Nadjača sve brige i boli.

BLAGOSLOV
Psalam 20,1-6

Da te usliši Gospod u dan žalosni
I da te zaštiti ime Boga Jakovljeva,
Da ti podari svoje milosti
I ogradí zdesna i slijeva.

Da ti pošalje pomoć iz Svetinje,
Sa Siona da te potkrijepi,
Da te obasja usred tmíne,
Ohrabri kad ti duša strepi.

Da ti Gospod dade po srcu tvome,
Što počneš da ti izvrši,
Da te zakloni u šatoru svome,
Neprijateljsku silu da skrši.

Da Gospod ispuni sve molbe tvoje
I dade ti svoj mir,
Da te dovede u carstvo svoje,
Pozove na nebeski pir.

MOJ TATA

Od svih ljudi na svijetu,
A velik ih je broj,
Samo je jedan moj tata,
Samo je jedan otac moj.

Ruke su mu grube od rada,
A tako nas nježno nose,
Kako su nam te ruke drage
Kada nam miluje kose.

Čvrsto stežemo tu ruku
Kad se zbog nečeg bojimo;
Kako smo samo sigurni
Kada se za njega držimo.

Još ako nas uzme u naručje
I uza sebe stisne jače,
Tada svako dijete prestane
Da se boji i da plače.

Sjećam se kako me je malenu
Nosio i na svome vratu,
Zato se Isusu molim
Da čuva moga tatu.

PRED NOVOM GODINOM

Evo ističu posljednji sati stare godine —
A nedavno bila je nova,
Puna dobrih želja i velikih nada,
Odluka, planova, snova...

A onda su kao uvijek zaredali dani,
Obični dani, puni truda, rada,
Vrijeme nam je prošlo, došli smo do kraja
S jako malo ostvarenih nada.

Evo, opet dolazi godina nova,
Što li ona nosi, što nas u njoj čeka?
Snažna katastrofa na kraju ove stare
Potresla je ko tsunami svakoga čovjeka.

A u nju smo krenuli kao i uvijek,
Puni dobrih želja za svakog od nas,
Tko bi vjerovao da će sto pedeset tisuća života
Jedan potres odnijeti za čas.

Svakoga dana brojke su sve veće,
Nikada se i neće znati točan broj,
Za nekoliko minuta žene, djeca, ljudi
Izgubili su svoje drage ili život svoj.

Dobro bi bilo sada na početku,
Umjesto petarda, raketa i slave,
Danas na raskršću između stare i Nove,
Ponizno u molitvi sagnuti glave.

Predati sebe i sve svoje mile
Vjerom u ruke dragom Stvoritelju,
Samo On može na dobro i blagoslov
Ostvariti svaku našu dobru želju.

ZAHVALNOST I MOLBA

16. 12. 2004.

Isuse dragi, hvala Ti
Za sve Tvoje dobre dare,
Hvala što si čuvao i branio
Djecu, mlade i stare.

Hvala za Tvoje dobre anđele
Koji nas čuvaju i paze,
Hvala za sve ove godine
Koje brzo prolaze.

Hvala za strpljenje i ljubav
Što ih za nas grešne imaš,
I što svakoga tko dođe k Tebi
Ti s ljubavlju rado primaš.

Molim Te da i nova godina
U miru i radosti prođe,
Vodi nas po svojoj milosti
Dok Tvoje carstvo ne dođe.

DAJ MI RUKU

Gospode, s nebeske visine svete
Čuj moje molitve glas,
Molim Te, usliši svoje dijete
Koje moli za pomoć i spas.

U ovoj teškoj životnoj borbi
Što se svakodnevno bije,
Mnogih zamki i iskušenja
Što još budućnost krije,

Ja ne vidim niti znadem
Što me još sve čeka,
Niti koliko još ima dana
Mojega životnog vijeka.

Život mi protječe kao brza rijeka,
A dubok je njezin vir;
Dok se borim s valovima,
Daruj mi snagu i mir.

Da izdržim, da ne klonem
Kroz sav jad i muku,
Da u tom viru ne potonem,
Molim Te, daj mi ruku.

BIBLIJSKE LIČNOSTI I DOGAĐAJI

TI ZNAŠ ZAŠTO

Gospode, Ti si onaj isti
Što je čovjeka Henoka uzeo k sebi,
Noi si dao plan za brod
I koje drvo da upotrijebi.

Ti si bio prijatelj Abramom,
Pod hrastom sa njim sjedio,
Razgovarao s njim o Sodomi,
Svoje namjere čovjeku otkrio.

Dopustio si da Te uvjerava
Da u Sodomi i pravednih imade,
Pristao na cjenkanje o broju
Kad je želio da Tebi savjet dade.

S Mojsijem si razgovarao "licem k licu",
Podnosio da Te narod vrijeđa,
Tvoj su glas slušali proroci,
Mojsije te je čak i vidio sa leđa.

Zašto se sada više nikome
Kao nekad ne javljaš lično?
Znam da smo grešni i nedostojni,
Ali čovječanstvo je uvijek slično.

Znam da si Ti uvijek isti,
Sve vidiš i sve znadeš,
I na ovo naše pitanje
Pravi odgovor imadeš.

Jačaj nas u vjeri i nadi
Dok se Isus na Zemlju ne vrati,
Tada će Te vidjeti svako oko
I na sve ćeš odgovor dati.

NA PUTU ZA BETLEM

Ruta 1,7-17

Nad Moapskom ravnicom evo sviće jutro
I sjenke noći tjera zora plava,
Nad riječnim koritom maglice se dižu,
Svuda je sve tiho kao da sve spava.

Blaga svjetlost na istoku javlja novi dan
Pa kapljice rose dobivaju sjaj.
Povjetarac nježno svježinu jutra nosi
I mirise ljeta kroz čitav kraj.

A eno tri žene izlaze na gradska vrata,
Jedna nešto priča dvjema što je prate.
To stara Noema nagovara snahe
Da je za njih bolje da se natrag vrate.

“Daleko je Betlem, kćeri moje mile,
Opasnosti mnogo na putu tome;
Za vas će bit bolje da idete natrag,
Vratite se svaka rodnom domu svome.

Stara sam, za mene više nije važno,
Nek bude što bude, ali vi ste mlade,
Pred vama je život, ja vam želim sreću
I svako dobro nek vam Gospod dade.”

“Orfa nek se vrati, ali ja ću s tobom!” —
Odlučna je i uporna Moapkinja Ruta,
“Ti si stara, slaba, put dalek i težak,
Bit ću pored tebe duž cijeloga puta.

Tvoj Bog i tvoj narod odsad bit će moji,
Samo smrt me može rastaviti od tebe,

Nedaće života dijelit ćemo zajedno,
Radit ću i brinuti se za tvoje potrebe.”

Tu ljubav i žrtvu Gospod blagosilja,
Te srušene snove, te propale nade;
Na hladnome ognjištu novu vatru pali
I budućnost sretnu On će da im dade.

MARTA

Luka 10,41.42

“Marta, Marta, za mnogo se brineš,
A samo ti jedno treba;
Sve je drugo, Marta, manje važno
Od poruke sa Neba.

Ostavi, Marto, kuhanje i lonce,
Sve će te to dočekati,
Dođi prvo čuj riječi života,
Ponudeno spasenje prihvati.”

I danas kao u Isusovo vrijeme
Mnogo Martâ imade
Koje se jako mnogo brinu
Pa samo žure i rade.

Isus i danas sve Marte zove
Da zastanu barem za čas,
Da nađu vremena sjesti kraj Marije
I čuti Njegov glas.

LJUDI VJERE

Vjerom Abel prinese bolju žrtvu,
Vjerom nestade Henok jer ga uze Bog,
Vjerom Noa gradi lađu spasenja,
Vjerom Abram odlazi iz doma svog,

Vjerom živi u šatorima
Jer čeka Grad, nebeski, sveti,
Vjerom Sara u starosti Izaka rađa,
Vjerom ga Abram pristaje na žrtvu prinijeti.

Vjerom Izak, Jakob, Josip, Mojsije...
Velik broj imena nabrojiti bismo znali,
A još više onih čija imena ne znamo,
A vjerom su svoje živote dali.

Danas sigurno više nego prije
Samo živa vjera može održati
Onog tko želi i molitvom traži,
Gospod će svakome jaku vjeru dati.

PRVI MUČENICI

Matej 2,16-18

Ovdje se na Zemlji nikad neće znati broj
Koliko je žrtava zbog istine palo,
Koliko je ljudi i žena kroz vjekove
Zbog vjere u Krista svoj život dalo.

Mirno su stajali, hrabro podnosili
Do posljednjeg časa svoga,
Jeziva mučenja što može da izmisli
Podla mržnja i pakost Zloga.

Ali prvi mučenici koji su za Isusa
Svoje nevine živote dali
Bili su još bebe i mali dječaci
Koji još nisu ništa znali.

“Glas se u Rami čuje”, kaže prorok,
Plače Betlehem i okolina cijela
Dok leže u krvi, svuda, na stotine
Malih mučenika mrtva tijela.

Za veliku borbu između dobra i zla
Koja se na Zemlji vjekovima bije
Nijedan od ovih malih mučenika
Nikada ni čuo nije.

Zbog svog jednog malog vršnjaka
Rođenog u betlehemske štali,
I zbog mržnje i zavisti Zloga,
Oni su kao žrtve pali.

Nitko ne zna koliki je njihov broj,
Niti su imena njihova znana,
Ali na Nebu, u Knjizi života,
Za vječnost su upisana.

BOGATI MLADIĆ

Matej 19,22

“Koje dobro da učinim
Pa da vječni život imadem?
Kako da spasenje zaradim,
Što za to još treba da dadem?”

Živio sam sve do sada
Životom čistim i poštenim,
Što mi još uvijek nedostaje
Da uradim, da promijenim?

Osjećam još uvijek neku prazninu,
Nisam zadovoljan niti sretan,
Mada imam veliko bogatstvo,
Školovan sam i pametan...”

Ali kad je čuo istinu pravu
Što je uzrok njegove boli,
Otišao je mladić žalostan —
Jer više od Isusa on bogatstvo voli.

Nestalo je svega njegovog blaga,
A ni mladog kneza nema više.
Kako je završio svoj život?
— O njemu nigdje ništa ne piše.

Odbacio je poziv Neba,
Priliku i vrijeme što mu je dano,
A da je poslušao, ostalo bi mu ime
Za cijelu vječnost svima znano,
U nebeske knjige upisano.

ŽELIŠ LI BITI ZDRAV?

“Hoćeš li da budeš zdrav?” —
Jedan glas je tiho rekao
Čovjeku koji je zdravlje
Trideset osam godina čekao.

“Da, da, ja želim zdravlje
I svojoj bolesti lijeka,
Samo imam problem, Gospode,
Što nemam čovjeka.”

“Ustani, uzmi odar svoj,
Vjeruj mojoj riječi;
Čovjek ti može pomoći,
Ali samo Gospod liječi.”

Možda i ti nemaš čovjeka
Da ti u nevolji pruži ruku,
Nitko se ne obazire
Na svu tvoju patnju i muku.

Ne čekaj i ne traži čovjeka,
Bogu reci sve svoje boli,
On je uvijek isti Spasitelj,
Vjeruj da te On voli.

Želiš li biti istinski zdrav? —
Gospod to želi znati,
Svakome tko Ga vjerom traži
Uvijek je spreman dati.

JEDNA NOĆ U KAPERNAUMU

Luka 4,38-44

Nad Kapernaumom se gase zadnji sunčani zraci,
Na Galilejskom moru valovi ne svjetlucaju više,
Još su samo osvijetljeni na nebu rijetku oblaci,
Noć se polako spušta, sve postaje mirnije i tiše.

Subotnji dan je prošao, a kamo to narod ide,
Zašto sa sobom nosi i bolesnike svoje,
Da se noć brzo spušta, zar oni to ne vide?
Zašto ispred Petrove kuće svi čekajuć stoje?

Blagi noćni vjetrić donosi miris mora,
Ugodno osvježuje poslije vreline dana,
Kroz sumrak se naziru obrisi okolnih gora,
A veliko mnoštvo se skuplja ispred Petrova stana.

Ne čuje se vika ni žagor, čudna tišina vlada,
Samo netko što se vraća presretan Boga slavi;
Nešto se čudno događa u ovom dijelu grada
Jer bolesni dolaze, a vraćaju se zdravi.

Noć sve više odmiče, već pijetli javljaju zoru,
Davno je posljednji bolesnik oslobođen patnji i boli.
Svi u Kapernaumu spavaju, a Isus odlazi u goru,
Više od sna i odmora osjeća potrebu da se moli.

Mnogo je još gradova i sela i velikih potreba u
njima,
Mnogo je bolesti, patinji, za koje nema rješenja;
Isus sve ljude voli i želi pomoći svima,
Svakome donijeti Radosnu vijest spasenja.

SVI JEDNAKI

Matej 20,1-16

Računica je bila točna i čista,
A svima radnicima plaća ista.

Gospodar nije bio ni škrt ni loš,
Svakome je platio točno po groš.

Neki su u tome vidjeli nepravdu
Što nisu bili jednaki u radu.

Ali Isus nas opominje i neće kriti
Da će mnogi posljednji — prvi biti.

Poziv spasenja poslan je svima,
Ali malo njih ga prima.

Da, dobro razmisli i ozbiljno shvati,
Iskreno se pokaj i Bogu obrati.

Nije bitno kada će to biti,
Važno je da će se Bog vratiti.

U kraljevstvu nebeskom zakon je taki:
Koji tamo dođu — svi će biti jednaki.

ZAMJENA

Ivan 8,11

“Ni ja te ne osuđujem!” —
Čula je, a nije vjerovala da čuje
Dok je zgrčena sjedila na tlu
I čekala da je svjetina kamenuje.

“Ni ja te ne osuđujem,
Idi i ne griješi više” —
Ponovio je nježno Učitelj
I prestao da po prašini piše.

Podigla je pogled sa zemlje
Posljednjim atomom snage
I vidjela lice puno ljubavi,
Praštanje i oči nježne i blage.

Kako je to dirljiv prizor
Za svemir i čitavu planetu,
Bezgrešni jednoj grešnici
Pruža svoju ruku svetu.

Svoju čistu odjeću pravde
Ovoj je grešnici dao,
I u njenoj prljavoj odjeći
Na njeno mjesto je stao.

Ova nevjerojatna zamjena
Još uvijek se ponavlja,
Samo sada umjesto ove žene
Stojimo — ti i ja.

ZAŠTO SPAVAŠ?

Matej 26,38-41

O, Petre, zašto spavaš
Kad ti Isusa stvarno voliš?
On te noćas na molivu zove,
Zašto se s Njim ne moliš?

Zašto ne klečiš blizu Učitelja,
Već si na travu legao? —
To se i sâm Petar pitao
Kad se Isusa odrekao.

Ali prilika kada se propusti
Ne može više da se vrati;
Petrov slučaj svakome od nas
Ozbiljnu opomenu može dati.

I nama Isus sada kaže:
“Vrijeme je da se moliš i stražiš,
Za iskušenja koja će doći
Da pomoć i snagu tražiš.”

Nažalost, Laodiceja spava
Kao Petar one kobne noći;
Stražimo i molimo se Bogu
Jer Isus će iznenada doći.

PETROVO ISKUSTVO

Verovao je Petar svome Učitelju
I cijelim Ga svojim srcem volio,
Da ga Isus u Getsemaniji nije prekorio,
On bi se za Njega do smrti borio.

Petrova izjava da on Isusa voli
Bila je sasvim iskrena i čista,
Svjetina bi u vrtu prije ubila Petra,
Nego što bi mogla da razapne Krista.

Petar je bio sasvim spreman da umre
Za Isusa, svojega Gospoda i druga,
Samo nije znao da ne može podnijeti
Da mu se svjetima smije i ruga.

Pa kada sve i ne ide po planu,
Kako on to ne može da shvati
Da ima povjerenja u svojeg Učitelja
I da se svojevoljno noža ne lati?

Da ne poznaje dovoljno samoga sebe,
Vjerojatno to Petar nije znao,
Ali da se u Getsemaniji s Isusom molio,
Sigurno da Ga se ne bi odrekao.

Neka to bude za pouku meni i tebi,
Da tražimo mudrosti i snage svakoga jutra,
Jer ako se oslonimo na svoje dobre namjere i
želje,
Možda ćemo zajedno s Petrom plakati sutra.

JUDA I ČUDA

Isus je poslao učenike da propovijedaju,
Dao im je silu da čine čuda,
Oni su liječili bolesne, istjerali demone,
A jedan od njih je bio Juda.

Radovao se Juda tome uspjehu,
Imao je i želju da Isusa slijedi,
Samo nije imao namjeru da sebe mijenja,
Da svoje mane i nedostatke pobijedi.

Oduševljavala su ga Kristova djela,
Zato Ga je pratio u stopu svuda,
Za njega je, izgleda, bilo dovoljno
Da samo sluša i gleda čuda.

Ima jedna istinita izreka:
"Svako čudo, za tri dana."
Ono oduševi, ali ne oslobađa
Od grešnih želja, slabosti i mana.

Samo Isus ima tu snagu i moć
Da ljudsku grešnu prirodu mijenja,
Samo On može dati novo srce
I dovesti ljude do spasenja.

A Juda je mislio da on bolje znade,
Zato nikad srce nije Kristu dao,
A to pouzdanje u svoju sposobnost
Dovelo je do toga da Ga je prodao.

Zato vjeruj ono što Biblija uči,
Jer ako budeš više vjerovao u čuda,
Ozbiljno se zamisli nad svojom odlukom
Da ne učiniš ono što je učinio Juda.

SINOVI GROMA

Marko 3,17

Jakov i Ivan, dva rođena brata,
Posebno ime Isus im je dao,
Zbog njihove nagle osvetničke naravi
“Sinovima groma” On ih je nazvao.

Sijevnuli bi začas, brzi kao munje,
A često i glasni kao grom,
Pa ipak je Isus njih i pored toga
Trpio i želio u društvu svom.

“Vi ne znate kakvog ste duha,”
Nježno ih Učitelj kara,
“Ljubav je mnogo jača od vatre,
Ona ne ubija, već nanovo stvara.”

Nisu se uvrijedila niti otišla braća,
Mada nisu mogli sve da shvate,
Pored ukora i novog imena
Nastavili su da Krista prate.

Dok su gledali i slušali Njega,
Munje su sijevale sve tiše,
A umjesto vatre i groma —
Padale su kapljice kiše.

Kako je do takve promjene došlo,
To naš razum ne može da shvati,
Ali Isus svakoga mijenja nabolje
Ako Ga s vjerom i s ljubavlju prati.

OSTANI S NAMA

Luka 24,29

“Ostani s nama, nikud ne odlazi,
Vidiš da prolazi dan i sunce zalazi.”

“Ostani s nama i tu se odmori,
Ostani s nama i još nam govori.”

“Tvoje riječi imaju neku čudnu moć,
Ostani s nama barem ovu noć.”

Isus uvijek ostaje s onim tko Ga traži,
Ovo Njegovo pravilo još i danas važi.

Nikome tko ne želi On se ne nameće,
Ali nikoga tko Ga zove On odbiti neće.

U svojoj je Riječi obećanje dao
Da će ostati kod svakoga tko Ga bude zvao.

POZIV SPASENJA

GOSPOD TRAŽI I ZOVE

Postanak 3,9

Čovjek se od Boga ne može sakriti,
On ga traži i uvijek nađe.
Našao je Iliju u pustinji pod smrekom,
A Jonu na dnu lađe.

Našao je Pavla dok je jahao na konju,
Kod Damaska, ispred vrata,
Našao Adama dok se krio u vrtu,
I Kaina da ga pita za brata.

Našao je Davida kod ovaca,
Elizeja gdje s plugom radi,
Iz ribarskog čamca pozvao je učenike,
Salomona da Hram sagradi.

Našao je Nou da načini barku,
Abrahama da u Kanaan krene;
I danas On ima posao pa zove
I traži — ali sada tebe i mene.

U ovoj suludoj trci života
Što zbunjenost i buku stvara,
Tko čuje poziv što Nebo šalje,
I tko na njega odgovara?

Poziv milosti do svakoga će doći,
Ali svatko neće da ga prihvati,
Gospod nam je dao slobodnu volju
Pa nikoga neće natjerati.

Svatko mora za sebe odluku donijeti:
Ili vječno živjeti, ili za vječnost umrijeti.

POZIV EVANĐELJA

Glasan poziv odjekuje
Širom planete ove,
Poziv Evanđelja svuda se čuje,
Gospod sve ljude zove.

Radio-valovi nose vijest spasenja,
Televizor slikama pokazuje,
Istina da i mnogo zla raznosi,
Ali i Evanđelje se preko njih čuje.

U svaki grad i svako selo,
Skoro u svaki dom ulazi,
Da svatko dozna što je istina —
Čut će tko želi i pazi.

Poziv dolazi do svakog uha,
Tko hoće neka prihvati;
Da se odluči za dobro ili zlo,
Svakome će se prilika dati.

Svi koji traže istinu i svjetlo,
Oni će to sigurno naći,
Tko traži da ga Isus vodi,
Nikada neće s puta zaći.

Tko čuje, neka i drugima kaže
Da su spasenja otvorena vrata,
Jer Isus će uskoro da se vrati,
A s Njim i pravedna naplata.

VEĆINA

Kada je riječ o spasenju i vječnom životu,
Često ćeš čuti ovakvu izjavu:
Da se samo treba držati većine,
Jer kad ih je mnogo, onda su u pravu.

Da su mu i stari tako vjerovali
I nema potrebe da on nešto mijenja,
“Kuda svi drugi idu, idem i ja s njima,
Svi ćemo mi na kraju doći do spasenja.”

Čudno! A zašto kad putuje ne uđe u vlak
U koji najviše ljudi ulazi?
Zašto čita vozni red, pita, na sat gleda?
Neće za većinom, nego jako pazi.

Zašto ore traktorom, a ne volovima
Kao što su orali njegovi stari?
Zašto vozi auto, a neće pješice ili konjima,
Kad su mu svi stari tako putovali?

Kakva je korist ako u velikom društvu
Ideš u sasvim pogrešnom smjeru?
Ili zato što stari nisu Bibliju imali, niti je čitali,
Na njihovom neznanju gradiš svoju vjeru?

Zašto danas, kad možemo u Bibliji naći istinu,
Da se pouzdamo u većinu i idemo za njima?
Kad je u pitanju budućnost nas i naših dragih,
Zar se spasenje i vječni život tako olako uzima?

Čitaj, moli se, od nebeskog Oca mudrosti traži,
Što je istina a što je zabluda da bi ti bilo jasno.
Dragi Bog čuje i pomaže svakome tko Njega pita,
Jer želi da se svi spasimo dok ne bude kasno.

OPOMENE

Dan za danom prolazi,
Opomena za opomenom dolazi,
Gospod poruke šalje.
Da li se išta na bolje mijenja
Pored svih upozorenja,
Ili po starom ide dalje?

Kada se dogodi neka veća
Katastrofa ili nesreća,
Zastanu ljudi za čas.
Kad potres užas napravi,
A tsunami pustoš ostavi,
Većinu uhvati panika i užas.

Nažalost, brzo se sve zaboravlja
I život kao i prije nastavlja,
Tek uspomena i uzdah koji —
Jer sunce kao prije izlazi
I svaku večer zalazi,
Pa se čovjek više ne boji.

Tako će i milost proći
I posljednji dan će doći,
Trci i borbi kraj.
Više nitko neće zvati,
Niti još jednu priliku dati,
A to i nije daleko, znaj.

BIBLIJA JE PUTOKAZ

Mnogo je putova da se spasenje izgubi,
A samo jedan da se nađe.
Pogrešnih pravaca imade dosta
Da čovjek i nehotice lako zađe.

Bez pravoga vođe i putokaza,
I želje da se na njih pazi,
Svatko može i najboljom namjerom
Da se nađe na pogrešnoj stazi.

Naročito ako se drži mnoštva,
Jer vjeruje da oni znadu kuda treba,
Ne brine se da pita kamo taj put vodi,
Da li do vječne propasti li do Neba.

Dragi Bog nas nije ostavio u neznanju,
Dao nam je Bibliju, taj putokaz na stazi,
Da svatko tko čita i tko se moli
Dobije odgovor, ako na nju pazi.

Zato nije teško pravi put naći,
Ali nije ni lako ostati na njemu,
Male nepažnje i mala skretanja —
Pa se čovjek nađe u problemu.

Biblija nas upućuje na Isusa Krista,
Pokazuje Njega, Vođu Pravog puta,
On sve ljude voli i sve spasit želi,
Tko za Njime ide, neće da zaluta.

PRIHVATI DANAS

Gospod svoju milost i spasenje
Svakome nudi,
A odluku da li će prihvatiti
Donose sami ljudi.

Zlo se trudi da vrijednost tog dara
Čovjek ne shvaća,
Pa da spasenje i vječni život
Olako prihvaća.

Mnogo tjelesnih briga i problema
Njega mori,
Pa ostavlja da kasnije ovu važnu
Odluku stvori.

Ali dok misli da će on sutra
K Bogu doći,
Nije svjestan kada će prilika
Zauvijek proći.

Zato danas primi dar vjerom
Što Nebo nudi,
I svaki dan na to misli
I za to se trudi.

Jer jedno nam svima mora
Sada biti jasno,
Da je naše samo ovo danas,
A sutra može biti kasno.

POZIV MILOSTI

Postanak 3,9

“Gdje si?” — prve riječi prvome grešniku
Kada je na ispitu pao,
A da namjerno bježi i da se skriva,
Gospod je vidio i znao.

“Gdje si?” — još uvijek On pita,
Mada sve vidi i sve zna,
Kroz sva stoljeća, sve do danas
Kada živimo ti i ja.

Ne vrijedi ništa smokvino lišće,
Ni grmlje ne može sakriti;
Kada čovjek bježi od Boga,
On ne može sretan biti.

Kada odbija pozive milosti,
Na Gospodnji se glas ogлуši,
Postupno gasi zrake svjetlosti —
Sve veći mu je mrak u duši.

Srce mu sve tvrđe biva
I pozive čuje sve tiše,
Neposljetku će toliko otvrdnuti
Da ih neće ni čuti više.

Kakvo bilo zlo poslije da radi,
Mislit će da je u pravu,
Pa umjesto da se kaje i stidi,
Visoko će dizati glavu.

RIJEKA SPASENJA

Rijeka milosti stalno teče
Puna blagoslova, nade,
Svima žednima koji dođu
Da vodu života dade.

Svi izvori ovoga svijeta
Ne gase žeđu duše,
Tko na njima vodu traži,
Pati od duhovne suše.

Moćna je rijeka milosti,
Jer Isus je njezino vrelo,
Vodu života On daje —
Dovoljno za čovječanstvo cijelo.

Tko god hoće, neka dođe
I žeđ duše ugasi,
Voda milosti Gospodnje
Može za vječnost da spasi.

ZAŠTO SAM TU?

Najveći razlog našega rođenja
I boravka na ovome svijetu
Jest da prihvatimo blagoslov spasenja
I da ga objavimo čitavom planetu.

Ima dosta važnoga i dosta potreba,
Ali prvo od sveg je važnije:
Sve zemaljske stvari i život prolaze,
Kod nekoga prije, kod nekoga kasnije.

Nitko nije slučajno tu na Zemlji rođen,
O svakome Nebo točan račun vodi,
Svatko ima određeno mjesto i zadatak
I odgovornost kako to sprovodi.

Jako je važno kako svatko od nas
Iskoristi vrijeme, upotrijebi dane,
Da li umnožava primljene talante,
Ili ih zakopa pa jedan ostane.

Ako sve okrene zemaljskom dobitku
I tu ulaže pošten rad i trud,
Uzalud će biti kuće i imanje —
Ako spasenje izgubi, sve je uzalud.

Najveći razlog našega rođenja
Nije da stječemo ono što prolazi,
Raditi moramo da bismo živjeti mogli,
Važnije je vječno koje tek dolazi.

Nikad nije kasno, stani tu gdje jesi,
Mast za oči traži da ti bude jasno,
Koliko je vrijedna zajednica s Bogom
I drugima reci dok ne bude kasno.

STANI I RAZMISLI

Velika je i neshvatljiva Božja ljubav
I strpljenje koje imade
Za nas grešne i nepokorne ljude,
Koji uvijek nasuprot rade.

Umjesto da kazni i odbaci
Za djela grešna i zla,
Zove ih da se pokaju i vrate
Da im oproštaj i život dâ.

Još od Edena kad je Adama zvao,
Pa kroz sva prošla stoljeća,
Njegova ljubav do današnjeg dana
Ne prestaje, čak je i veća.

Podizao je proroke, te svete ljude,
I po njima poruke slao,
Zvao ljude da se vrate s puta propasti,
I vrijeme milosti za povratak dao.

Želio je da ih spasi posljedica
Koje zbog grijeha dolazi,
Dao im je u početku slobodnu volju
I to nije htio da pogazi.

Do današnjeg dana sve je tako,
Još uvijek zove i spasenje nudi,
Ali poštuje našu slobodnu volju,
Prepušta da odluku donesu ljudi.

Raširenih ruku još uvijek čeka
Svakoga od nas da Mu se vrati,

Svako zlo djelo jako Ga žalosti
I zbog nas On mnogo pati.

Zastanimo malo u tri životu,
Razmislimo o ovome svemu,
Dok još traje naše vrijeme milosti
Vratimo se natrag Njemu.

GDJE SI? VRATI SE!

“Gdje si Adame?” — Gospod je zvao,
I danas još uvijek zove
Tebe i mene, svuda svakoga,
Svaki dan kroz sve vjekove.

Zašto ovaj poziv ljubavi
Čovjek tako teško prihvaća,
Zašto ne zastane na svome putu
I Ocu se svom ne vraća?

Osjeća neku lažnu sigurnost
I zadovoljan je sa sobom,
Dok ne pogleda smrti u oči
I ne nađe se pred grobom.

Tek tada vidi kako je ništavan
I gorku istinu shvati,
Ali obično suviše je kasno
Da se pokaje i Bogu vrati.

Danas dok zove tebe i mene,
Vratimo se Ocu svom,
On će uskoro ponovno doći
I odvesti natrag u dom.

TRAŽITE GOSPODA

Izaija 55,6

Traži Gospoda dok se može naći,
Prizivaj Ga dok je još blizu;
Nemoj čekati da dođe neka nevolja
Ili da zapadneš u neku krizu.

Traži Gospoda svakoga dana
I s vjerom Njega gledaj,
U svakoj prilici, u dobru i zlu,
Svoje brige i život Mu predaj.

Ne dopusti da te išta spriječi,
Niti sumnji da te ubijedi
Da si grešan i nedostojan
I da za tebe to ne vrijedi.

Gospod nikoga ne odbacuje
Jer voli više nego mati,
Čak i onog koji ne voli Njega,
On ide za njim, u stopu ga prati.

Daje mu sve potrebe za život,
Produžava mu život i dane,
Ne dopušta zlu da ga uništi,
Šalje anđele da ga brane.

On nikada ne napušta čovjeka,
Mada Ga često žalosti i vrijeđa,
Dokle Ga čovjek sâm ne odbaci,
Svojevoljno ne okrene Mu leđa.

Još i tada ga zove da se vrati,
Spreman da mu sve oprosti,

O kada bi čovjek samo mogao da shvati
Veličinu te ljubavi i milosti!

Kao izgubljeni sin vratio bi se Ocu
Koji ga je tako dugo zvao i čekao;
Zato tražimo Gospoda dok se može naći
I dok ne odemo previše daleko.

ŠAPAT CVIJEĆA

Kuda oko gleda i kud noga kroči,
Po polju i šumi, na suncu i sjeni,
Svuda cvate cvijeće ugodno za oči —
U vrtu, u parku, svuda se šareni.

Otkud crnoj zemlji koju kvase kiše
Toliko prekrasne, različite boje,
Neke nježne, blage, neke življe više,
Ali svaka savršena u onome što je...

Sve zajedno raste i zemlja im ista,
A toliko boja, drukčije mirišu,
Različitog oblika, drukčiji im kraj lista,
A na istoj zemlji, istu prima kišu.

Kada bi cvjetići mogli da govore
I svoje osjećaje da iskažu riječima,
Pjesme bi se čule sve do neba gore,
U skladnome ritmu, divnim stihovima.

Kada blagi povjetarac cvjetiće im dirne
I raznese mirise svuda oko njih,
I u rana jutra i večeri mirne,
Kao nježan poziv, kao šapat tih,

Da čovjek zastane u tri života,
Da odmori dušu, uživa u cvijeću,
Zahvalan za milost, ljubav i dobrotu,
Stvoritelju dragom za život i sreću.

PRUŽENA RUKA

Prihvati ruku tu
S Neba pruženu
I voditi se daj
Kroz bure i kroz noć,
S Njim ćeš sigurno proć,
Dok grijehu ne dođe kraj.

Grijeh je donio zlo,
Mi svi osjećamo to,
Ali Gospod spasenje nudi,
On ruku želi dati
Da svakoga prihvati,
Njemu su dragi svi ljudi.

Njemu si drag i ti,
Zato vjerom prihvati
Očevu pruženu ruku;
On će te sigurno voditi
U carstvo radosti
I vječnu nebesku luku.

PJESMA HVALE

Svakoga dana već od jutra,
Čim zora rana svane,
S drveća se čuje cvrkut,
Pjesme se razliježu kroz grane.

Pa tako od rane zore
I kada sunce žarko peče
Ptičji rod pjeva pjesme
Dok ne padne noć uveče.

One pjevaju uvijek,
Kad se odmaraju i kad rade,
Kad su gladne i traže hranu,
I onda kada gnijezdo grade.

A što svojom pjesmom kažu
I što koji cvrkut znači —
To čovjek ne može znati,
Niti to da protumači.

Ali tko pjeva, zlo ne misli,
To je važno da znamo,
Pa da i mi kao i ptice
Pjesmom Bogu hvalu damo.

PJESME ANICE BALATINAC

Svaki maran čin zapisivanja pjesama što izražavaju osobno iskustvo morao bi naići na poštovanje jer je nekoristoljubiv i ne donosi profit, nego je djelo darivanja; a kad to čine ljudi od kojih to ne očekujemo, ili zbog godina ili zbog društvenog statusa i zvanja, poštovanje mora biti još veće. Upravo iz navedenih razloga pjesme Anice Balatinac što ih je pisala tijekom svog života izazivlju respektabilnost.

Pjesme što ih Anica Balatinac piše duhovne su i plod su biblijske čitateljske kulture. No, i više od toga, one su plod dubokog i neprijetvornog vjerskog doživljaja. Premda su izražene poznatim formama, one nas mogu dirnuti i razveseliti zbog rijetko toplog i srdačnog poimanja Biblije i kršćanstva. U ovim pjesmama ima puno više nade nego mraka, puno više cvijeća nego korova, puno više milosti i ljubavi nego upozorenja. Kako bi svijet bio sunčaniji kad bi više ljudi čitalo i razumijevalo Bibliju na takav svijetao i pošten način!

Zbirka je podijeljena na poglavlja:

Uvodnom pjesmom Anica Balatinac obrazlaže razloge i poticaje za pisanje svojih pjesama. Uz to što osjeća duboku zahvalnost prema Bogu i želju da Mu na taj način iskaže obožavanje, ona želi podijeliti svoje iskustvo s drugima kako bi ih ohrabrila i uzdigla njihov pogled prema zajedničkom nebeskom Ocu. Ona pokazuje na taj način nježnu osjećajnost prema svim ljudima i doživljuje ih kao sestre i braću, kao obitelj. Na neki način, Anica igra ulogu starije i brižne sestre.

Njezina je želja da prvim poglavljem pod nazivom *Otac, Sin i Sveti Duh* svrati pozornost svoje obitelji na značaj božanskih Osoba u njihovom životu.

U poglavlju *Spasenje kroz Krista* isprepliću se refleksije jednostavne biblijske teologije s usklikom duše koja je našla Spasitelja, i više od toga — životnog Prijatelja.

U poglavlju *Borba između dobra i zla* Anica svjedoči kako je u životnoj osami i tegobi uvijek u Kristu našla utok i rješenje.

U poglavlju *Molitva* nižu se stihovi puni osjećaja odanosti prema Bogu, svijesti o vlastitoj grješnosti i traganja za snagom u Bogu. Dirljiva molitva upućena u starijoj dobi izražava želju za Bogom kao konačnom vrijednošću u ljudskom životu. Sve molitve prožima lijep uzlazni tekstualni naglasak proistekao iz zahvalnosti.

Poglavlje o biblijskim ličnostima i događajima aktualizira davnašnje likove i zgone na sasvim blizak način. Premošćujući vrijeme Anica uspoređuje biblijske likove sa svojim suvremenicima te se tako svi možemo prepoznati čas u Petru čas u ženi koju Isus spašava, ili u kojemu trećemu liku.

I najposlije, čitatelj će u poglavlju *Poziv spasenja* ponovno otkriti Aničinu želju da svi ljudi dođu k dragocjenoj spoznaji o dobrotivom Bogu koji je spasio nju te može spasiti i druge, koji je obradovao nju na životnim strminama te može obradovati i druge.

Nesebičnost koja je razvidna nije plod isforsirane revnosti ili kakvog vjerskog fundamentalizma i fanatizma, nego je upravo ono što je Anica u uvodnoj pjesmi i nagovijestila — dar njezinog srca.

S velikim poštovanjem i divljenjem napisala sam ovaj tekst za Anicu Balatinac, koja je kao supruga i majka već dostatno učinila za ovaj svijet, ali je uza sve našla i vremena i snage da zapiše svoje čiste osjećaje.

Mr. sc. Đurđica Garvanović-Porobija

KAZALO

Moja molitva	5
--------------------	---

OTAC, SIN I SVETI DUH

Tvoj trag	9
Gospodnje znanje	10
Povjerenje	11
Bog se brine	12
Gospod daje	13
On sve vidi	15
Čuda	16
Upoznati	17
Stvoritelj	18
Ljubav je veća	19
Ti si	20
Najljepše ime	21
Tragovi koljena	22
Dodi Kristu	24
Kapetan	25
Izvor	26
Skupo plaćeni	27
Gladni kruh i žedni izvor	28
Isus, dragi Spas, moli se za nas	29
Živa voda	30
Sveti Duh	31
Jedno	33
Sloboda	34

SPASENJE KROZ KRISTA

Radost spasenja	37
Shvatiti	39
Čamac spasenja	40

Neba dar	41
Baraba	42
Podsjeti me	44
Da Tebe gledam.....	46
Pitanje je sad.....	47
Očišćenje.....	48
Znanje i spasenje	49
Opravdanje i posvećenje	50
Grešnici	51
Koliko je Nebo dalo	52
Novo stvaranje.....	53
Sigurnost spasenja: opravdanje vjerom	54
Neshvatljivo	55
Dvije milosti	56
Doći k njemu	57
Veličina milosti	58
Kako bih sve izdržala da Te nisam upoznala?	59
Zakon — putokaz — ogledalo	60
Ima nade	61
Haljina pravde	62
Haljina bijela	63
Zavjet Bogu	64
Put u svemir	65
Raketa	67
Breme života.....	68
Kruna	69
Svakome Prijatelj	70
Tajne	71
Dokle još	72

BORBA IZMEĐU DOBRA I ZLA

Borba za um	75
Nema stajanja	76
Izdrži!	77
Pobijedeni neprijatelj	78

Mlakost	79
Siva zona	80
Sumnja	81
Prepreke	83
Budućnost	84
Svi smo krivi	85
Vodopadi	86
Svjetlost	87
Spasenje je dar	88
Na stazi života	89
Laodicejac	90
Svrši se!	91
Istražni sud	92

MOLITVA

Snaga molitve	95
Pomozi mi	96
Molitva	98
Prijestolje milosti	99
Ti ostvari	101
Milost i moć	102
Molitva starih	103
Predanje	104
I u dobru i u zlu daj mi pobjedu	105
Kako da ti vratim	106
Digni se iz praha	107
Samo jednu riječ	108
Slobodno dođi danas	109
Zahvali Bogu	110
Zahvalnost	111
Blagoslov	112
Moj tata	113
Pred novom godinom	114
Zahvalnost i molba	115
Daj mi ruku	116

BIBLIJSKE LIČNOSTI I DOGAĐAJI

Ti znaš zašto.....	119
Na putu za Betlem	120
Marta	122
Ljudi vjere.....	123
Prvi mučenici	124
Bogati mladić.....	125
Želiš li biti zdrav?	126
Jedna noć u Kapernaumu	127
Svi jednaki	128
Zamjena	129
Zašto spavaš?.....	130
Petrovo iskustvo	131
Juda i čuda	132
Sinovi groma.....	133
Ostani s nama	134

POZIV SPASENJA

Gospod traži i zove	137
Poziv evanđelja.....	138
Većina	139
Opomene.....	140
Biblija je putokaz	141
Prihvati danas	142
Poziv milosti	143
Rijeka spasenja	144
Zašto sam tu?	145
Stani i razmisli	146
Gdje si? Vрати se!.....	148
Tražite Gospoda.....	149
Šapat cvijeća	151
Pružena ruka	152
Pjesma hvale	153
<i>Pjesme Anice Balatinac</i>	<i>155</i>

Pjesme što ih Anica Balatinac piše duhovne su i plod su biblijske čitateljske kulture. No, i više od toga, one su plod dubokog i neprijetvornog vjerskog doživljaja. Premda su izražene poznatim formama, one nas mogu dirnuti i razveseliti zbog rijetko toplog i srdačnog poimanja Biblije i kršćanstva.

U ovim pjesmama ima puno više nade nego mraka, puno više cvijeća nego korova, puno više milosti i ljubavi nego upozorenja. Kako bi svijet bio sunčaniji kad bi više ljudi čitalo i razumijevalo Bibliju na takav svijetao i pošten način!

Anica Balatinac je kao supruga i majka već dostatno učinila za ovaj svijet, ali je uza sve našla i vremena i snage da zapiše svoje čiste osjećaje.

STUDIO MODERNA, ZAGREB